

Đề Khởi Trưng Bài Phát Triển Cộng Đồng

- 1 -

Làm Việc với Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư

Trung Tâm Trợ Giúp Phòng Chống Hành Hung Tình Dục
Liên Minh Các Chương Trình Chống Hành Hung Tình Dục ở Washington

Và em không thể lúc nào cũng được điều mình muốn đâu em
Em không thể lúc nào cũng được điều mình muốn
Em không thể lúc nào cũng được điều mình muốn
Nhưng nếu lúc nào đó em thử cố gắng, thật vậy
Em có thể tìm ra rằng em sẽ có được điều em cần!

Ban Nhạc “Rolling Stones”

Việc phát triển cộng đồng như một sách lược phòng chống bạo hành tình dục là một mô hình thú vị. Dựa trên kỹ năng và kinh nghiệm sống của từng cá nhân, chúng ta thường bước vào tiến trình này với một dự tính là kết quả sẽ như thế nào. Khi cộng tác với những người khác, chúng ta tham gia vào một tiến trình cộng sự hợp tác được đặt ra để am hiểu các động lực gây bạo hành tình dục trong cộng đồng của chúng ta và làm giảm ảnh hưởng tiêu cực này. Qua những cuộc chuyện trò trao đổi chúng ta cùng đạt được một hiểu biết. Các sách lược có kết quả này xuất phát từ tư duy tập thể tổng quát chứ không phải từ khái niệm cá nhân của bất cứ cộng sự viên nào mà thường là từ những gì cộng đồng cần.

**Đề Khởi Trưng Bày Phát Triển Cộng Đồng 1:
Làm Việc Với Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư**

Người Đóng Góp:

Rosalinda Noriega
Điều Hợp Viên Phát Triển Cộng Đồng

Lydia Guy
Giám Đốc Dịch Vụ Phòng Chống

Thiết Kế và Trình Bày Trên Trang:

Meghan Milinski
Điều Phối Viên Dịch Vụ Phòng Chống

Mục Lục

Khái Quát.....	4
Giai đoạn 1 Tuyển Mộ Cộng Sự Viên	7
Giai đoạn 2 Các Điều Kiện Gây Bạo Hành.....	15
Giai đoạn 3 Lượng Định Nhu Cầu	19
Giai đoạn 4 Phát Triển Kế Hoạch Cộng Đồng	23
Sơ Bộ Kế Hoạch Phòng Chống Hành Hung Tình Dục.....	26
Giai đoạn 5 Công Cụ Thẩm Định.....	41
Lời Cám Ơn.....	45
Phụ Lục	47
Trang Cung Cấp Dữ Kiện: Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư ở Hạt Thurston Mô Hình Hợp Lý Bản Tổng Hợp Kết Quả Thẩm Dò Chung Kết Kế Hoạch Đã Được Sửa Đổi Cho Việc Thực Hiện	

Khái Quát về Đề Khởi Phát Triển Cộng Đồng

Công trình của phong trào chống hãm hiếp trong thập niên 1970 có thể được xem là về phát triển cộng đồng. Phong trào bao gồm các cộng đồng, chủ yếu là phụ nữ, xem xét vấn đề bạo hành tình dục, định rõ nó theo những từ ngữ đồng nhất với kinh nghiệm sống của họ, xác định các nguyên nhân ngầm ngấm liên quan đến xã hội và đề ra các sách lược. Các sách lược được đề ra vừa cụ thể cho từng cộng đồng lại vừa có tầm rộng lớn: từ những buổi chia sẻ quan điểm đến những đường dây trợ giúp khi khủng hoảng. Hơn ba mươi năm qua, một số dịch vụ đã trở thành biện pháp tốt nhất; rồi dần dần các biện pháp này được tiêu chuẩn hóa và qua đó đã phát triển hệ thống cung cấp dịch vụ chống hành hung tình dục hiện nay. Nhiều người trong số các người lãnh đạo đầu tiên của phong trào chống hãm hiếp là những người trẻ, có trình độ học vấn chính thức, dị tính luyến ái, phụ nữ da trắng và vì vậy phần lớn các dịch vụ nào đã được tiêu chuẩn hóa thì có hiệu quả nhất trong các nhóm dân này. Kết quả vô tình của việc tiêu chuẩn hóa này là sự đại diện suy kém của nhiều cộng đồng đã từng bị loại ra bên lề xã hội.

Tại Tiểu Bang Washington đã có sự công nhận về tầm quan trọng của tính đặc trưng ở cộng đồng và sự bao gồm việc phát triển cộng đồng ngay trong bối cảnh của sự tiêu chuẩn hóa. Kế Hoạch Phòng Chống Hành Hung Tình Dục của Tiểu Bang Washington bao gồm mục tiêu sau đây. ***Để gây tác động đến các nguyên nhân gây ra bạo hành tình dục qua việc chuyển quyền sở hữu giải pháp từ các dịch vụ xã hội sang cộng đồng bằng cách sử dụng phương pháp phát triển cộng đồng.***¹ Dựa trên sự cam kết chuyển quyền sở hữu sang cộng đồng, các nơi trợ giúp đã được phân ra trong tiểu bang để chú trọng đặc biệt vào việc phòng chống bạo hành tình dục qua việc sử dụng phương pháp phát triển cộng đồng. Vào năm 1997 một trung tâm trợ giúp về kỹ thuật (Trung Tâm Trợ Giúp Phòng Chống WCSAP) đã được thành lập, trọng tâm của trung tâm này là để gia tăng khả năng toàn diện của tiểu bang trong việc phòng chống. Vào năm 1999 việc phòng chống hành hung tình dục đã được thiết lập thành một dịch vụ chính yếu cho các chương trình chống hành hung tình dục ở cộng đồng (CSAP) nào được chính thức công nhận.

Hơn bảy năm qua đã có một số lượng dư thừa các sáng kiến về phát triển cộng đồng chú trọng vào nhiều cộng đồng khác nhau. Các cộng đồng đã tham gia vào các sáng kiến thành công bao gồm, nhưng không giới hạn đến các cộng đồng của sắc dân, các cộng đồng tôn giáo, các trường đại học và trường học. Tuy vậy, vẫn tiếp tục có những cộng đồng khó tiếp cận được. Là một tổ chức cung cấp trợ giúp về kỹ thuật, mục tiêu của Trung Tâm Trợ Giúp Phòng Chống là để thúc đẩy các sách lược có chú trọng đến việc gia tăng sự đa dạng của các cộng đồng để các cộng đồng này có được sự tiếp cận hữu ích đến các dịch vụ phòng chống hành hung tình dục.

WCSAP đã nhận ra một số cộng đồng đặc biệt không được các nơi cung cấp dịch vụ có xu hướng chủ đạo phục vụ họ đầy đủ trên toàn tiểu bang chúng ta. Chúng tôi đã quyết định chú trọng các nơi trợ giúp của chúng tôi vào ba cộng đồng đặc biệt: thanh thiếu niên vô gia cư, nam giới đồng tính luyến ái ở vùng quê, và những người làm việc trong ngành tình dục. Chúng tôi nhận biết rằng để cung cấp trợ giúp kỹ thuật có hiệu quả chúng tôi cần có sự áp dụng thực tế về kiểu mẫu phát triển cộng đồng cho các cộng đồng này. Với nhận thức này, Trung Tâm Trợ Giúp Phòng Chống đã hợp đồng với các điều hợp viên độc lập có quen thuộc với mô hình phát triển cộng đồng cũng như quen thuộc với riêng từng cộng đồng ở ba địa điểm trên tiểu bang để điều hợp các dự án trưng bày. Các thông tin được soạn thảo từ dự án trưng bày, là dự án đã diễn ra trong một cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư ở Olympia (Hạt Thurston) trong Tiểu Bang Washington, là nền tảng của ấn phẩm này.

Ấn phẩm này được sắp thành năm phần cộng với phần phụ lục:

- Tuyển Mộ Cộng Sự Viên
- Các Điều Kiện Gây Bạo Hành
- Lượng Định Nhu Cầu
- Phát Triển Kế Hoạch Cộng Đồng
- Thảm Định

Mỗi phần gồm có một khái quát ngắn gọn về khái niệm hỗ trợ cho việc phát triển cộng đồng và lời kể trực tiếp của một điều hợp viên trong quá trình phát triển cộng đồng. Chúng tôi hy vọng rằng thông tin trong ấn phẩm này sẽ hữu ích cho các cá nhân và tổ chức nào muốn điều hợp các sáng kiến phát triển cộng đồng tương tự.

(Chú Thích)

1 Kế Hoạch Phòng Chống Hành Hung Tình Dục của Tiểu Bang Washington, Văn Phòng Bệnh Vực Nạn Nhân Tội Ác thuộc Bộ Phát Triển Cộng Đồng, Thương Mại và Kinh Tế và Bộ Y Tế Tiểu Bang Washington do Viện Nghiên Cứu Chính Sách Công Cộng của Tiểu Bang Washington. Đại Học Evergreen State, Tháng Tám 1997.

Giai đoạn 1:

Tuyển Mộ Cộng Sự Viên

Đừng bao giờ nghi ngờ rằng một nhóm nhỏ gồm những người quan tâm, tận tụy không thể thay đổi thế giới.

Margaret Mead

Nền Tảng Lý Thuyết

Một giả định cố hữu trong quá trình phát triển cộng đồng cho rằng một cộng đồng gồm những người tận tụy, quen thuộc với cộng đồng của họ và sẵn sàng gia nhập vào một tiến trình tìm giải pháp cho một vấn đề xã hội nào đó, sẽ tạo ra sự can thiệp tốt nhất. Việc phát triển cộng đồng, mặc dù dựa trên các nguyên tắc lý thuyết, đặt kỹ năng thông thạo về cộng đồng lên hàng ưu tiên hơn là kiến thức lý thuyết. Các chuyên gia được khuyến khích chia sẻ các kỹ năng đặc biệt của họ với tư cách là thành viên tham gia vào tiến trình phát triển cộng đồng. Cuối cùng thì một nhóm cộng sự viên tận tụy đều muốn được có lợi trong sự thành công của việc can thiệp, về kiến thức của các động lực trong xã hội cũng như mối liên hệ lâu dài với cộng đồng.

Quá trình tuyển mộ cộng sự viên là giai đoạn đầu trong việc thúc đẩy tiến trình này. Với tư cách là điều hợp viên phát triển cộng đồng, vai trò của quý vị là nhận ra những cá nhân then chốt trong nhịp sống ở cộng đồng. Các cộng sự viên có thể có quyền lực thuộc cá nhân và/hoặc thuộc một tổ chức, mỗi quyền lực đều quan trọng như nhau. Sức mạnh của họ nằm trong tinh thần sở hữu cộng đồng và lòng tin vững chắc của chính mình. Những cá nhân này không nên được chọn dựa trên khả năng của họ tuân theo một phân tích đặc biệt nào của vấn đề này, mà nên dựa trên khả năng của họ có thể tham gia vào một cuộc trò chuyện đầy tính tôn trọng và sự quan tâm. Điều quan trọng là nên bao gồm các cộng sự viên nào đại diện nét đa dạng thật sự (bất kỳ là điều gì) của cộng đồng.

Thủ tục tuyển mộ có thể trịnh trọng như là gửi thiệp mời đi dự các buổi họp cộng đồng hoặc thân thiện như là gặp nhau để uống cà phê. Tuy nhiên, sự thành công chung cuộc của thủ tục này sẽ tùy thuộc vào khả năng của quý vị có thể thu hút các cộng sự viên tương lai hay không. Trong thủ tục tuyển mộ điều rất thường gặp là quý vị nhận được sự giới thiệu đến những người mà quý vị rất cần được có liên hệ và những người này có thể trước kia chưa từng được nhận diện. Tất cả các cộng đồng đều sẽ có những cá nhân có thể giúp đỡ hoặc cản trở bất cứ nỗ lực nào để thay đổi các động lực trong cộng đồng đó. Thủ tục tuyển mộ cộng sự viên là một cơ chế để nhận diện và khuyến khích các cá nhân tham gia vào thủ tục này. Nếu họ không muốn hoặc không thể tham gia vào thủ tục này thì điều tối quan trọng là động viên họ trở thành đồng minh hoặc ít nhất thì cũng là một hiện diện vô hại.

Các cộng sự viên là những người trong một cộng đồng và những người này có mối quan tâm, chú trọng vào việc “thành bại” ở kết quả của tiến trình phòng chống của quý vị.

Thủ tục tuyển mộ cộng sự viên thường được đề cập như công tác Phái Viên Cá Nhân. Ưu điểm trong mối quan hệ cá nhân của quý vị ở cộng đồng và kỹ năng truyền đạt sẽ rất quan trọng cho sự thành công của dự án quý vị.

**Tuyển Mộ
Cộng Sự Viên**

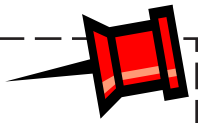
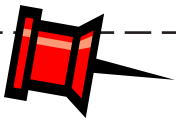
**Các Điều Kiện
Gây Bạo Hành**

**Lượng Định
Nhu Cầu**

**Phát Triển Kế
Hoạch Cộng
Đồng**

**Công Cụ
Thẩm Định**

Phần còn lại của phần này là một bản báo cáo được Điều Hợp Viên Phát Triển Cộng Đồng soạn thảo qua các bài tập nhận ra các điều kiện gây bạo hành và các bài tập này đã diễn ra tại một cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư ở Olympia, WA.

Bản Báo Cáo Tuyển Mộ Cộng Sự Viên

Tự Lượng Định

Khi bắt đầu một dự án mới về phát triển cộng đồng với một cộng đồng mà quý vị không phải là một thành viên của cộng đồng này, điều quan trọng là nên tiếp xúc với các mối liên lạc của quý vị trong cộng đồng này. Vì tôi là một người lạ đối với cộng đồng vô gia cư, tôi cần phải tìm hiểu cộng đồng đó trước khi tôi có thể tiếp tục. Có nhiều cách để tìm hiểu một cộng đồng mà quý vị không phải là thành viên hoặc chưa quen thuộc với cộng đồng này. Tôi bắt đầu bằng cách liên lạc với một tổ chức ở địa phương mà tôi biết là đã từng làm việc với thanh thiếu niên. Tôi được khích lệ khi được biết họ có vài chương trình giải quyết một số nhu cầu của Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư ở tại và lân cận các khu vực Olympia, Lacey, và Tumwater.

Kế tiếp, tôi nhớ đến một người bạn của tôi đã có lúc bị vô gia cư ở khu vực này. (Cô bạn này sau đó đã giúp đỡ điều hành một chỗ tạm trú cho những người vô gia cư tại địa phương.) Với sự giúp đỡ của bạn tôi, chúng tôi đã nhận ra các tổ chức và những người đặc biệt đã giúp đỡ những người khác là người vô gia cư trong cộng đồng này. Việc làm này được gọi là Hoạch Định Cộng Đồng và là điều thiết yếu trong việc tìm hiểu một cộng đồng mà quý vị có dự định cùng làm việc.

Hoạch Định Cộng Đồng

Thực hiện việc Hoạch Định Cộng Đồng cho phép tôi bắt đầu đưa ra những câu hỏi để *nhận ra các tổ chức và những người trợ giúp cộng đồng này*. Từ đó tôi cũng thu được thông tin về cơ cấu của cộng đồng này, (tức là, cơ cấu về văn hóa/chủng tộc, ngôn ngữ, khuynh hướng tình dục, mức tuổi trung bình, các giai cấp kinh tế và xã hội, các mức độ từng trải trong việc bị hành hung, các nơi giải trí, các địa điểm người ta thường tụ họp, phương tiện vận chuyển hiện có, và cách bố trí của cộng đồng này). Tôi bắt đầu biết được ở đâu và khi nào thì tôi rất có thể tìm gặp thanh thiếu niên vô gia cư để tham gia vào tiến trình tiếp ngoại.

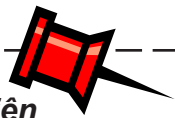
Vì cô bạn của tôi đã từng bị vô gia cư, tôi nhờ cô ấy chỉ dẫn trong việc tìm đến và tiếp ngoại thanh thiếu niên bụi đời. Tôi biết điều này là quan trọng để bảo đảm rằng tôi có thể gặp được các thanh thiếu niên khác nhau đang trong giai đoạn chuyển tiếp; một số thanh thiếu niên này có thể đã có liên hệ với các cơ quan dịch vụ địa phương cũng như một số khác không có liên hệ vì bất cứ lý do nào đó. Lời khuyên của cô bạn tôi là điều trước tiên và quan trọng hơn hết là phải tôn trọng ngôn ngữ cử chỉ của họ.

“Quan sát các cử chỉ ám hiệu của họ. Mời họ đến một nơi mà họ thường “la cà” để uống cà phê. Đừng phiền nếu một người nào đó không muốn nói chuyện với quý vị. Họ có lý do của họ. Nên sẵn sàng dành ra thì giờ để la cà với họ. Và sau hết, mặc đồ xoàng thôi chứ đừng mặc đồ bảnh bao!”

Liên Hệ Với Các Tổ Chức

Đầu tiên tôi liên lạc Dịch Vụ Thanh Thiếu Niên Cộng Đồng (CYS) để hỏi xem họ có làm việc với các thanh thiếu niên vô gia cư không. Hóa ra là họ đang thực hiện Cuộc Tiếp Ngoại Ngoài Đường Phố và tổ chức một Trung Tâm Để Ghé Vào cho thanh thiếu niên có thể sử dụng máy điện toán, máy giặt, một nơi khô ráo và ấm áp để “la cà” và để tiếp cận được các dịch vụ khác nhau đang có sẵn trên toàn khu vực tại địa phương. Chẳng bao lâu tôi được gặp gỡ Viên Quản Lý Chương Trình và vài Cán Sự Thi Hành Việc Tiếp Ngoại để giải thích ý định của tôi về việc tôi muốn làm việc với các thanh thiếu niên để soạn ra một Kế Hoạch Phòng Chống Hành Hung Tình Dục và để lập mạng lưới liên hệ với các tổ chức tại địa phương. Các Cán Sự Thi Hành Việc Tiếp ngoại và Viên Quản Lý Chương Trình đều phấn khởi vì đề nghị này và tình nguyện giúp đỡ trong việc Hoạch Định Cộng Đồng. Họ còn mời tôi đến thực hiện việc tiếp ngoại tại Trung Tâm Để Ghé Vào.

Sự giúp đỡ mà tôi nhận được từ các Cán Sự Tiếp Ngoại ở CYS đã giúp nhận ra các tổ chức khác có phục vụ các thanh thiếu niên vô gia cư ở Olympia. Mối liên lạc kế tiếp của tôi là với một ông được cộng đồng biết qua biệt danh Dave Tóc Dài. Ông ấy là người đã cùng thành lập E.G.Y.H.O.P. (Emma Goldman Youth and Homeless Outreach Project) “Dự Án Mở Rộng Dành Cho Thanh Thiếu Niên và Người Vô Gia Cư của Emma Goldman”. Sứ mệnh của E.G.Y.H.O.P. là để cung cấp các dịch vụ can thiệp khẩn cấp, để có một gương mặt quen thuộc và thân thiện để chuyện trò, và để cung cấp các đồ vật cần thiết và có người xin. Các Cán Sự Thực Hiện Việc Tiếp Ngoại Ngoài Đường Phố của E.G.Y.H.O.P. là những người tình nguyện làm việc không có lương và những người này cung cấp dịch vụ trực tiếp trên các đường phố ở Olympia. Các cán sự thực hiện việc tiếp ngoại ngoài đường phố đều có mặt trong những giờ mà những người sống lang thang ngoài đường phố không thể đi đến các dịch vụ theo giờ thường lệ.

Bản Báo Cáo của Cộng Sự Viên

Dave đã giúp tôi trong việc tiếp tục Hoạch Định Cộng Đồng và mời tôi đi tiếp ngoại bằng xe đạp với vài cán sự tình nguyện tiếp ngoại. Lần đầu tôi đi làm việc tiếp ngoại với một số tình nguyện viên của E.G.Y.H.O.P., tôi muốn học hỏi cách làm việc của họ và muốn biết khu vực nào họ đã đi đến. Các tình nguyện viên có vẻ khá tự nhiên khi họ chạy xe đạp quanh khu vực và cung cấp sự giúp đỡ dưới hình thức những đôi vớ ấm, chăn mền, thực phẩm của người ta công hiến, và băng cứu thương.

Haven House, United Communities AIDS Network (UCAN), Safeplace, First Baptist Church of Olympia nằm trong vòng những tổ chức mà tôi đã có liên hệ. Mục đích của các liên lạc ban đầu này là để giới thiệu đến các tổ chức sự bắt đầu của một Đề Khởi Phòng Chống Bạo Hành Tình Dục mới. Mặc dù tất cả các tổ chức này đều ủng hộ, yêu cầu được cho biết về tiến triển của dự án này và hỏi về các cơ hội để hỗ trợ trong tương lai, nhưng phần lớn đều không tin rằng tổ chức của họ hiện đang ở trong vị thế trợ giúp cho quá trình ban đầu của việc tiếp ngoại. Các trở ngại bao gồm sự thiếu liên lạc thường xuyên và đồng nhất với các thân chủ của họ, ngăn cản họ trong việc giới thiệu việc tiếp ngoại cho một thanh niên nào đó.

Việc Tiếp Ngoại

Tôi bắt đầu thực hiện việc tiếp ngoại ở Trung Tâm Để Ghé Vào của CYS và ở ngoài đường phố. Tôi dành ra vài giờ đồng hồ mỗi tuần ở Trung Tâm Để Ghé Vào để làm quen với các thanh thiếu niên. Tôi thực hiện những cuộc phỏng vấn bằng bản thăm dò về Hành Hung Tình Dục và dùng những câu hỏi làm công cụ tiếp ngoại để gặp gỡ mọi người, để bắt chuyện và để cho người ta quen mặt mình. Đó cũng là một công cụ để nhận ra những ai sẵn lòng bàn thảo về các vấn đề và muốn tham gia vào việc lập kế hoạch phòng chống.

Từ một thanh thiếu niên mà tôi đã gặp, tôi tiếp tục tìm ra địa điểm để tìm gặp các thanh thiếu niên vô gia cư khác. Địa điểm kế tiếp mà tôi đến là Oliver's Castle¹, tiệm để chơi các trò chơi video tại địa phương. Đến đó tôi tự giới thiệu mình với chủ tiệm và hỏi xin xem tôi có được phép thăm dò một số khách hàng của ông hay không. Ông ấy đồng ý cho tôi thăm dò những người trong tiệm của ông và nói rằng nhiều người trong số họ chỉ đến để "la cà". Nói cách khác, các thanh thiếu niên biết rằng tiệm này là nơi mà ông chủ tiệm cho phép họ đến để tiêu thì giờ mà không cần họ phải tiêu tiền thì mới được ở đó. Trong vài tháng sau đó, tôi thường ghé vào để thăm dò và hy vọng rằng tôi sẽ được tình cờ gặp lại và giữ liên lạc với các bạn trẻ khác mà tôi đã gặp trong quá trình tiếp ngoại.

Kiểm Tra Các Giả Định

Có điều mà tôi để ý thấy nơi các cán sự Tiếp Ngoại ở CYS và E.G.Y.H.O.P. đã củng cố lời khuyên của cô bạn tôi là "mặc đồ xoàng." Những cán sự Tiếp Ngoại mà tôi gặp đều ăn mặc rất xoàng chứ không phải chỉ hơi xoàng. (Tôi không có ý xúc phạm đến ai, nhưng có một hay hai người ăn mặc làm tôi đã có thể cho rằng họ là những người vô gia cư.) Tôi nhận ra rằng những giả định của chính mình về vẻ ngoài và tuổi tác của một người có thể ảnh hưởng đến việc tôi tìm thăm dò ai và mặc dù tôi không hỏi mọi người tôi gặp trên đường phố và quanh các doanh thương ở địa phương, nhưng tôi đã hỏi nhiều người mà tôi đã không cho rằng họ là những người vô gia cư. Một nơi mà tôi thực hiện việc tiếp ngoại là Công Viên Sylvester, một nơi "la cà" nổi tiếng của những người vô gia cư vào thời tiết tốt. Khi tôi đến nói chuyện với người ta, tôi tự giới thiệu, giải thích ngắn gọn rằng tôi đang hy vọng được thực hiện việc phòng chống bạo lực với các thanh thiếu niên đang hoặc đã từng vô gia cư rồi tôi sẽ hỏi xem họ có tình cờ biết một người nào đó không. Tôi tiếp tục cách này cho dù bị một vài người chế nhạo và họ còn trả lời, "ừ, mọi người hiện ở trong công viên này." Tôi đã dùng cách này như là một cách để giới thiệu chính tôi và các ý định của tôi mà không có vẻ như tôi có bất cứ giả định nào về một người nào đó có phải vô gia cư hay không.

Tôi học được từ những lần làm thử và nơi sự sai lầm rằng việc nhận ra các thanh thiếu niên vô gia cư qua áo quần hoặc bề ngoài của họ là không đáng tin cậy được. Là điều thường gặp ở các thanh thiếu niên, "hòa nhập" là điều quan trọng. *Vài* trẻ ở tuổi mười mấy *bị* vô gia cư nhưng không muốn *trông có vẻ* vô gia cư. Tôi mau chóng học được rằng điều này là bình thường khi có vài người phật lòng với ý là tôi đã hỏi xem họ có phải vô gia cư hay không và những người khác còn trả lời với sự nghi hoặc.

Đồng thời tôi học được rằng các thanh thiếu niên cũng đang lập ra cho họ những giả định về những người họ gặp gỡ ngoài đường phố và trong sinh hoạt hàng ngày của họ. Một vài bạn thanh thiếu niên mà tôi chuyện trò đã nói rằng họ nghi ngờ những người lạ ăn mặc đẹp và đến nói chuyện với họ ngoài đường phố. Họ thắc mắc là có phải động cơ của những người này có liên quan đến việc truyền giảng tôn giáo hoặc để dụ dỗ làm tình qua tiền bạc.

Các Kết Quả Phỏng Vấn

Từ những cuộc phỏng vấn tôi đã học được rằng nhiều người trong số thanh thiếu niên đã lớn lên tại địa phương, những người khác dời đến từ những nơi xa như Texas. Thời gian vô gia cư có từ một tháng cho đến sáu năm. Dạng bạo lực thường gặp phải nhất là về thể xác (bị đâm, bị bắn, bị “trấn lột” tiền, “bị xung đột mãnh liệt”, các vấn đề về hèn hò và tình dục). Các dạng bạo lực khác được nhận biết là về lời nói và “chửi bới”, quấy nhiễu tình dục, và “bị người khác xét đoán”. Phần lớn những người đã trả lời đều đồng ý rằng bạo hành tình dục là một vấn đề trong cộng đồng của họ và nhận ra những người đàn bà, đàn ông, trai, và gái như là những người thường là nạn nhân của việc bạo hành này.

Khi được hỏi, “Việc bạo hành tình dục ảnh hưởng đến toàn thể cộng đồng như thế nào?” thì các người trả lời đã đưa ra một số câu trả lời sau đây:

“Có một phản ứng dây chuyền trong vòng những người quan tâm đến các nạn nhân.”

“Gây ra nhiều xung đột mãnh liệt và nhiều ẩu đả hơn.”

“Làm cho cả một cộng đồng bị yếu đi.”

“Ảnh hưởng đến bầu không khí.”

“Việc này là sai trái và không tôn trọng. Người ta cho việc này là buồn cười nhưng không phải thế.”

“Tạo ra những phụ nữ và trẻ em bị hư hỏng, sợ sệt và bối rối. Khi bị bối rối thì lại càng có thêm nhiều bối rối.”

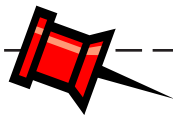
Xác Định Cộng Đồng

Khi làm việc với một cộng đồng chưa được xác định rõ rệt, điều quan trọng là hãy để cho các thành viên của cộng đồng xác định giới hạn cho một cộng đồng riêng biệt. Trong khi làm việc thăm dò, tôi nói cho những người mà tôi đến nói chuyện rằng tôi muốn thăm dò các thanh thiếu niên nào đang hoặc đã từng bị vô gia cư. Tôi để tùy ý các cá nhân này quyết định việc họ có muốn tự nhận mình là các thành viên của cộng đồng này hay không.

Lý do mà tôi bao gồm “những người đã từng bị vô gia cư” là để chống lại quan niệm rằng một khi một thanh thiếu niên tìm được một mái ấm để nghỉ ngơi (bất kể là một thanh thiếu niên tham gia vào chương trình Cư Trú hoặc qua việc “đổi ghế sa-lông, tức là mỗi đêm dời đến ghế sa-lông của một người khác để ngủ nhờ”) thì người này không còn là một thành viên của cộng đồng đó và chính bản thân không còn có kinh nghiệm từng trải liên quan đến cộng đồng đó nữa.

Trong khi thực hiện việc tiếp ngoại, điều trở nên dễ thấy là có những cộng đồng nhỏ hơn ở trong một cộng đồng vô gia cư rộng lớn. Có những nhóm người liên hệ giao du với các tổ chức và dịch vụ mà họ sử dụng. Còn có những nhóm khác có vẻ liên hệ giao du nhiều hơn ngoài đường phố và trong nhóm bạn bè riêng biệt.

Trong buổi họp đầu tiên của các Cộng Sản Viên, các người tham dự được yêu cầu làm việc trong một nhóm để cùng xác định cộng đồng của họ. Họ nhận ra cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư bằng cách quan sát hoàn cảnh riêng của chính mình đã đưa dẫn họ thành người vô gia cư. Cùng làm việc trong nhóm họ đã nhận ra những thanh thiếu niên vô gia cư là những người: bỏ nhà đi vì hoàn cảnh gia đình hoặc vì có lệnh bắt giữ, sống trong những “đồn điền lều trại”, ở với bạn hoặc người yêu, và/hoặc có những quyết định sai lầm về hoàn cảnh sinh sống.

Bản Báo Cáo của Cộng Sự Viên

Buổi Họp Cộng Đồng

Sau vài tháng phỏng vấn, thực hiện việc tiếp ngoại và liên hệ với các tổ chức tại địa phương, một ngày đã được chọn ra để tổ chức một buổi họp cộng đồng để giải thích Quá Trình Lập Kế Hoạch Phòng Chống cho các thanh thiếu niên quan tâm. Các giấy quảng cáo được niêm yết trên các cửa sổ tiệm ở khắp khu vực trung tâm và các tổ chức địa phương. Các giấy quảng cáo cũng được ban phát trực tiếp ngoài đường phố cho các thanh thiếu niên qua việc tiếp ngoại vẫn đang tiếp diễn. Một thiếu phụ trẻ đã nói rằng 80% số người đến dự là để được nhận thức ăn. *Thức ăn miễn phí thu hút đám đông!* Bốn mươi chín người đã đến dự buổi họp cộng đồng. Độ tuổi trung bình là từ 16-26. Hình thức của buổi họp là uyển chuyển linh động vì người ta đến rải rác từ khoảng 1 giờ trưa đến 4:30 giờ chiều. Sử dụng các hình ảnh được phóng đại miêu tả Kỹ Thuật Phát Triển², Quá Trình Lập Kế Hoạch Phòng Chống được giải thích khoảng 6 hay 7 lần, khi có người mới đi vào.

Nhận biết nền văn hóa của cộng đồng

Trong số bốn mươi chín người đến dự, có chín người cho thấy họ rất muốn được tham gia. Qua quá trình tiếp ngoại, có thêm một số nữa cho thấy họ cũng muốn được tham gia. Tuy nhiên, một điều mà tôi học được từ quá trình tiếp ngoại là rất khó giữ mối liên hệ với những người trong cộng đồng này.

Lý do thứ nhất, vì nhiều người phải dời đổi địa điểm hàng ngày, hàng tuần, hoặc ngẫu hứng tùy theo hoàn cảnh của họ. Lý do thứ hai, khi lang thang trên đường phố thì các ngày trong tuần lễ không còn có ý nghĩa và nhiều người dễ quên không biết mình đang ở ngày nào. Điều này đưa ra thử thách khi muốn sắp xếp ngày và giờ để hẹn gặp. Lý do thứ ba, không có nhà cũng thường có nghĩa là không có điện thoại và/hoặc máy điện toán để giữ liên lạc.

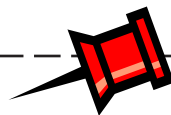
Một số các thanh thiếu niên mà tôi đã gặp có đi học hoặc biết là họ có thể sử dụng mạng Internet tại Thư Viện hoặc ở Trung Tâm Để Ghé Vào. Tôi đã biết được rằng phần lớn các thanh thiếu niên có máy điện toán đã không dùng máy này để hồi đáp các điện thư (e-mail) cá nhân. Lý do là vì họ không biết chắc là tôi có muốn bất cứ dạng hồi đáp nào hoặc vì họ không muốn sử dụng các dịch vụ vì các quy định liên quan đến những nơi như là nơi ghé vào tạm trú, thư viện hoặc một chương trình cư trú.

Còn một điều nữa mà tôi thu thập được từ quá trình Tiếp Ngoại là mức độ cao của “sự xung đột mãnh liệt” trong đời sống của nhiều thanh thiếu niên. “Xung đột mãnh liệt” thường ảnh hưởng đến đời sống hàng ngày và đến các mối quan hệ của nhiều thanh thiếu niên gây ra những thử thách quá phân tâm đến nỗi ít ai khắc phục được. Đa số sự xung đột mãnh liệt này liên quan đến các vấn đề tiêu biểu ở thanh thiếu niên như bỏ bịch và tình dục, ma túy và rượu, những lời đồn đại cũng như những mối đe dọa bị bạo lực, và các vấn đề liên quan đến việc bị nhốt vào các Trung Tâm Giám Giữ Trẻ Vị Thành Niên.

Chọn Các Cộng Sự Viên

Qua quá trình tiếp ngoại, đã có những người có vẻ có nhiều nhận xét sáng suốt và sẵn lòng nói lên những điều ấy khi được hỏi đến. Khi tôi dành nhiều thời giờ tìm hiểu những cá nhân qua quá trình này, thì tôi càng biết được những người nào mà *tôi* muốn làm việc với họ, cũng như, những người nào mà tôi muốn tránh. Khi đến lúc phải chọn ra những cộng sự viên trong cộng đồng này, thì sự quyết định không phải tùy vào tôi. Các cộng sự viên là những người đã cảm thấy được có lợi trong việc tham dự các buổi họp lập kế hoạch.

Vì sự khó khăn trong việc giữ liên lạc với các thanh thiếu niên sống lang thang ngoài đường phố, điều có thể không thực tế là dựa vào một nhóm chủ yếu của các cộng sự viên để dự một loạt các buổi họp lập kế hoạch. Mặc dù nhiều thanh thiếu niên đã cho thấy muốn được tham gia, các hoàn cảnh sinh hoạt hàng ngày có thể ngăn cản họ tham gia được đều đặn. Để khắc phục trở ngại này, điều hợp viên cũng nên khuyến khích các cộng sự viên tuyển mộ thêm người tham gia.

Bản Báo Cáo của Cộng Sự Viên

Có một cộng sự viên đã đều đặn đi dự hai buổi họp lập kế hoạch đầu tiên sau buổi họp cộng đồng. Năm người khác dự buổi họp đầu khi chúng tôi bàn thảo và nhận ra bảy Điều Kiện Gây Bạo Hành góp phần vào sự bạo hành tình dục. Một thành viên nữa của cộng đồng dự buổi họp lập kế hoạch lần thứ nhì khi chúng tôi bắt đầu áp dụng các phần của Kỹ Thuật Phát Triển³ vào đề khởi của cộng đồng này. Để hợp tác với các cộng sự viên như là những người trợ giúp, hơn là người nhận, các người tham gia đã bắt đầu áp dụng kiểu mẫu Phát Triển Cộng Đồng với những người vô gia cư và với cộng đồng rộng lớn hơn ở Olympia.

Điều trở nên quan trọng trong buổi họp lập kế hoạch lần thứ nhì là để thảo luận về những khó khăn của Bầy Hoạt Động, khi các người tham gia bắt đầu chú trọng vào việc có thể mở một Trung Tâm mới Cho Thanh Thiếu Niên Ở Tạm. Tiếp theo là một cuộc thảo luận và các người tham gia bắt đầu hiểu ra rằng một chỗ ở tạm mới có thể là một kết quả phụ của quá trình lập kế hoạch, nhưng công tác của chúng tôi là chú trọng vào những điều kiện đã góp phần trợ giúp cho bạo lực và tạo ra một kế hoạch để tác động đến những điều kiện đó. Ngoài ra, chúng tôi đã thảo luận về những bước kế tiếp để soạn ra một Bản Lượng Định Nhu Cầu hầu thu thập thông tin từ cộng đồng đồng đạo hơn.

Tóm Lược Các Giai Đoạn

- ✓ Xác Định Đầu Tiên Về Cộng Đồng
- ✓ Thẩm Định Các Mối Liên Hệ
- ✓ Nhận Ra Các Tổ Chức/Người Nào Là Một Phần của Cộng Đồng/Giúp Đỡ Cộng Đồng
- ✓ Lập Mạng Lưới Liên Lạc
- ✓ Tiếp Ngoại, La Cà Chung Vui, Bắt Đầu Trò Chuyện
- ✓ Xem Xét Các Giả Định Của Mình – Các Yếu Tố về Nền Văn Hóa của Cộng Đồng
- ✓ Nghiên Cứu Dữ Liệu
- ✓ Xác Định Cộng Đồng – Do Cộng Đồng
- ✓ Các Buổi Họp
- ✓ Sự Thử Thách/Văn Hóa Cộng Đồng
- ✓ Việc Tuyển Chọn Các Cộng Sự Viên

(Chú Thích)

1 Oliver's Castle đóng cửa tiệm cửa mùa hè năm 2004.

2 William Loftquist, Kỹ Thuật Phát Triển: Một Cơ Cấu Để Thay Đổi Nền Văn Hóa Ở Cộng Đồng. Tuscon, AZ: Ấn Phẩm về Phát Triển.

3 Loftquist, Kỹ Thuật Phát Triển

Giai Đoạn 2:

Nhận Biết Những Điều Kiện Gây Bạo Hành

Học hỏi là như thế. Bạn bỗng nhiên hiểu ra một điều gì đó mà bạn đã biết cả đời mình, nhưng theo một lối mới.

Doris Lessing

Nền Tảng Lý Thuyết

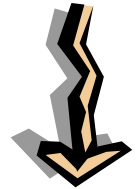
Các can thiệp thường chú trọng vào việc giải quyết “vấn đề”. Với tư cách là những người cung cấp dịch vụ xã hội, các viên quản lý y viện và những người trợ giúp khi có khủng hoảng hăm hiếp, chúng tôi đã soạn ra một loạt quy mô về các kỹ thuật giải quyết vấn đề. Sự can thiệp của chúng tôi thường chú trọng vào giải quyết các vấn đề theo bậc vi cấp (cá nhân), trung cấp (cộng đồng) và đại cấp (xã hội). Trọng tâm của quá trình phát triển cộng đồng là để nhấn mạnh vào những điều kiện gây bạo hành mà các cộng sự viên đã xác định, và các điều kiện này góp thêm phần vào vấn đề hơn là chính bản thân của vấn đề này (triệu chứng có thể quan sát). Hướng dẫn sự can thiệp này vào những điều kiện gây bạo lực sẽ tạo ra thay đổi to lớn hơn là chỉ giải quyết các triệu chứng vẫn cứ tái diễn. Giống như tục ngữ xưa có câu: Cho người một con cá thì người này ăn được một ngày...Dạy người câu cá thì người này được ăn cả đời.

Bước đầu tiên trong việc xác định các điều kiện gây bạo lực là bắt đầu một quá trình lập ra danh sách của những triệu chứng có thể quan sát được. Việc đóng góp sáng kiến của cả nhóm là công cụ hữu hiệu nhất. Chủ đề của **câu hỏi thường được hỏi nhất** để nảy sinh sáng kiến liên quan đến bạo hành tình dục là, **“Việc bạo hành tình dục hiện đang biểu lộ như thế nào trong cộng đồng của chúng ta?”** Các câu trả lời là những triệu chứng hoặc cộng đồng hiện thời (đôi khi còn được gọi là điều kiện “A”). **Chủ đề của câu hỏi tiếp theo** được dùng để nhận ra các điều kiện gây bạo lực là **“Điều gì đã gây ra cho mỗi triệu chứng này?”** Cuộc trò chuyện theo sau đó phải tạo ra một bản phân tích phức tạp về những điều kiện gây bạo lực mà đã góp phần vào vấn đề bạo hành tình dục.

Với tư cách là một điều hợp viên phát triển cộng đồng, điều tối quan trọng là nên khuyến khích một cuộc trò chuyện cởi mở và thành thật. Nếu có những người không thể chia sẻ khái niệm của họ về các điều kiện gây ra bạo hành tình dục, thì theo đúng nghĩa sự can thiệp được lập ra sẽ có khuyết điểm. Bước cuối cùng để nhóm sắp xếp các điều kiện này theo thứ tự ưu tiên dựa trên các khái niệm của họ về mức quan trọng và cơ hội để gây thay đổi.

Kỹ năng điều hợp giỏi, có biện pháp giải quyết xung đột và khả năng giữ cho nhóm được tập trung tư tưởng là những điều vô cùng có lợi cho một điều hợp viên ở quá trình này. Việc có một số triệu chứng liên kết với cùng một điều kiện gây ra là điều thông thường. Mặc dù bất kỳ một người nào có mặt ở đó đều có thể tự riêng mình lập ra một danh sách các điều kiện gây bạo lực, nhưng động lực của nhóm là phần không thể thiếu trong quá trình phát triển cộng đồng. Bước này tạo ra một cơ hội cho các cộng sự viên phát triển một sự thống hiểu chung về nguyên nhân cội rễ của bạo hành tình dục.

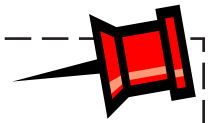
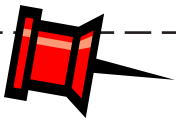
“¿ Việc bạo hành tình dục đang biểu lộ như thế nào trong cộng đồng chúng ta?”

“Điều gì đã gây ra cho mỗi triệu chứng này?”

Phần còn lại của phần này là một bản báo cáo được Điều Hợp Viên Phát Triển Cộng Đồng soạn thảo qua các bài tập nhận ra các điều kiện gây bạo hành và các bài tập này đã diễn ra tại một cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư ở Olympia, WA.

Bản Báo Cáo Các Điều Kiện Gây Bạo Lực

Tại Buổi Họp Lập Kế Hoạch đầu tiên, các cộng sự viên đã thảo luận ý nghĩa của sự bạo lực và bạo hành tình dục, định nghĩa bạo lực là: bạo lực bằng lời nói, thể chất, xô đẩy, đánh vạ, chửi bới, đe dọa bạo lực, và “cách nói chuyện gàn dở” thường do việc sử dụng rượu và/hoặc ma túy gây ra hay là một cách để “ra vẻ ta đây” (có nghĩa là hành động hoặc nói năng hung hăng để cố tránh sự bạo lực). Bạo hành tình dục bao gồm: hăm hiếp, quấy nhiễu bằng lời nói hoặc lời đề nghị, chửi bới, rao tin đồn và/hoặc nói dối về tiền sử tình dục của người khác, rình rập, đánh đập, dùng ma túy và/hoặc rượu để làm cho một người bị bắt lực, ra điệu bộ, sờ mó mà không có sự ưng thuận, và đưa tiền, ma túy hoặc chỗ ở để đổi lấy quan hệ tình dục (còn được biết theo một cách khác là “quan hệ tình dục để sinh sống”).

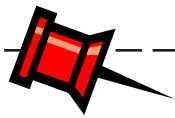
Trong buổi thảo luận, các cộng sự viên đã cung cấp các ví dụ về cách bạo hành tình dục đã xảy ra như thế nào. Ví dụ, trong trường hợp hăm hiếp, một tình huống được đề cập là khi hai người đang hôn nhau và “bắt đầu làm chuyện đó”, thì cô gái quyết định là cô không muốn làm tình và nói “không” rồi “chàng trai kia vẫn cứ làm chuyện đó”. Trong trường hợp quấy nhiễu bằng lời nói hoặc lời đề nghị, “một người con trai ở ngoài đường nói với một cô gái đang đi ngang qua, ‘có mông đẹp quá, muốn đ. không?’” Việc có quan hệ tình dục với vị thành niên cũng được thảo luận và đa số các cộng sự viên đồng ý rằng, “nếu bạn thích một người nào đó thì điều này không sao (làm tình với một người ở lứa tuổi khác)”. Tuy nhiên, cũng có thảo luận về việc có những người thích la cà với thanh thiếu niên lang thang ngoài đường phố với ý định lợi dụng các bạn trẻ nào dưới độ tuổi đôi mươi đang tìm kiếm sự trường thành hoặc tự trọng.

Tiếp theo cuộc thảo luận này, các cộng sự viên đã nhận ra những điều kiện gây ra hoặc góp phần cho việc bạo hành tình dục. [Hay nói cách khác, họ đã nhận ra là họ có cùng những giá trị, kỳ vọng, thái độ, giả định và các lẽ thói giúp cho việc bạo hành tình dục hiện hữu.] Các câu trả lời của họ được ghi lại và niêm yết trên tường để được thảo luận và làm sáng tỏ hơn. Qua buổi thảo luận này, các điều kiện bắt đầu được sắp ra thành những thể loại khi những câu trả lời tương tự được nhận ra.

Một khi tất cả các câu trả lời được ghi lại, các cộng sự viên được phát cho những nhãn dán được đánh số từ một đến bốn và họ được yêu cầu sắp các thể loại này theo thứ tự ưu tiên từ điều kiện chủ yếu nhất (4) góp phần gây ra bạo hành tình dục đến điều kiện thấp nhất (1) dựa theo ý kiến của cá nhân họ. Bài tập này được sử dụng như một **công cụ thẩm định** để cho thấy các ưu tiên tập thể của nhóm cho bản Kế Hoạch Biện Pháp Phòng Chống Bạo Hành Tình Dục của họ.

Các thanh thiếu niên đã nhận ra và sắp xếp theo thứ tự ưu tiên các điều kiện gây ra hoặc góp phần cho việc bạo hành tình dục trong cộng đồng của họ như sau:

- ✓ **Các giả định của nam và nữ về những cô gái họ thấy lảng lơ và ăn mặc như “điểm”.** Có sự tiêu chuẩn hai mặt giữa nam và nữ nào lảng lơ tán tỉnh nhiều. Con gái thì bị cho là “điểm, đĩ, đồ cặn bã” và được cho là họ không cần được đối đãi với lòng tôn trọng. Trong khi con trai thì được cho là “đào hoa” và được dành cho một mức độ tôn trọng đặc biệt. Ngoài ra (nhiều) người con trai còn cho là mình được quyền “cư xử như những kẻ đòi trụy” và có thể nghĩ rằng hành vi của họ sẽ được coi là bình thường.
- ✓ **Bạo lực đang được bình thường hóa.** Bạo lực được coi là một việc thường xảy ra trong đời sống hàng ngày và được học hỏi rồi củng cố qua các những cuộc đàm thoại và qua cách giải quyết xung đột giữa bạn bè và gia đình, cũng như, rất phổ biến trong âm nhạc và trong nội dung của phương tiện truyền thông đại chúng trong xã hội.
- ✓ **Ma túy và rượu ảnh hưởng đến trí phán đoán và hành động của nạn nhân, tội nhân, và những người ngoài cuộc/nhân chứng.** Các cộng sự viên thảo luận về việc sử dụng ma túy và rượu trong vòng bạn bè. Các cộng sự viên tin rằng thanh thiếu niên đang tiêu thụ ma túy và rượu là để cố trốn tránh những phiền muộn của họ, để thư thả và để cho vui. Khi họ phê thuốc hoặc say rượu họ “không cần phải lo lắng về những vấn đề của mình nữa.” Các tác động của sự say nghiện này đi đôi với việc không biết cách ứng phó với những tình huống có thể gây quấy nhiễu tình dục hoặc bạo hành dẫn đến những hành vi đổ lỗi và phủ nhận của nạn nhân.

- ✓ **Tình dục và/hoặc những lời đồn đại về tình dục được dùng để xem “ai giỏi hơn.”** Ví dụ, trong vài trường hợp quan hệ tình dục được dùng để làm cho người ta cảm thấy hấp dẫn và/hoặc tự tin. Ngược lại, những lời đồn đại có tính chất tình dục bị rao ra (đặc biệt là về các cô gái) và gọi họ là “điểm hay đi” và những lời này cố ý làm giảm đi danh tiếng và/hoặc lòng tự trọng của họ.
- ✓ **Tình dục là một cách dễ làm tiền, có ma túy, và/hoặc tìm được nơi nương náu.** Dạng quan hệ tình dục này thường được gọi là “quan hệ tình dục để sinh sống.” Đối với những người không có nguồn trợ giúp, tình dục đôi khi được coi như một “món hàng” để trao đổi cho những nhu cầu và những điều mong muốn khác.
- ✓ **Không ai cố gắng ngăn chặn.** Các cộng sự viên có cùng một suy nghĩ là người ta sẽ “lo chuyện riêng của họ” để tránh bị “lôi vào những xung đột (của người khác)”. Thêm vào đó, còn có sự thiếu kỹ năng phù hợp và những cách “an toàn” để đối phó với sự quấy nhiễu và lạm dụng khi xảy ra.
- ✓ **Giả vờ ta đây để không ai kiểm chuyện với quý vị.** Hay nói cách khác, ra vẻ hung hăng là một cách để xua đi mối hăm dọa bạo lực. Một cách khác của việc ra vẻ ta đây là chôn giấu những tình cảm của mình và tránh phải giải quyết những tác động của sự bạo lực ở chính mình và ở cộng đồng lớn hơn.

Kết quả của việc luyện tập về các Điều Kiện Gây Bạo Hành là có cùng một hiểu biết về cách bạo hành tình dục diễn ra như thế nào trong vòng thanh thiếu niên sống và la ca ngoài đường phố của Olympia (và các vùng xung quanh) và những yếu tố nào góp phần cho việc đó. Các cộng sự viên rời buổi họp với lòng náo nức được đề ra một kế hoạch làm giảm bớt bạo hành tình dục trong cộng đồng của họ.

Giai Đoạn 3:

Lượng Định Nhu Cầu

Bạn có muốn cùng tiếp tục không? Hay cứ tiến tới? Hay đi một mình? ... Bạn phải biết mình muốn gì và điều đó là điều bạn muốn.

Friedrich Nietzsche

Nền Tảng Lý Thuyết

Việc phát triển cộng đồng không cơ bản chỉ về sai lầm ở chỗ nào mà về điều gì chúng ta có thể làm cho đúng. Hai giai đoạn đầu tiên trong quá trình này đã được phác thảo trong ấn phẩm này là về việc đạt đến sự nhất trí liên quan đến phạm vi, sự phổ biến và tính chất của hoàn cảnh hiện thời. Giai đoạn lượng định nhu cầu đẩy chúng ta đến sự thay đổi mô hình. Chúng ta muốn cộng đồng của chúng ta trông như thế nào, cảm thấy và ứng xử như thế nào nếu không có vấn đề xã hội này? Điều này đòi hỏi lòng tin và một niềm tin cơ bản rằng tất cả các cộng đồng đều có những điểm mạnh cùng các yếu tố bảo vệ sẽ giúp họ thi hành các kiểm soát về xã hội để thay đổi cộng đồng của chúng ta thành những thực thể hạnh phúc, lành mạnh, bảo dưỡng.

Bước đầu tiên trong việc xác định nhu cầu là phải điều hợp một quá trình nhằm xác định xem những gì chúng ta muốn đạt được trong thế giới hoàn hảo của mình, rồi lập ra một danh sách và mô tả của chúng ta về những vật này. Danh sách này cần được càng rõ ràng và cụ thể càng tốt, và danh sách này nên chú trọng vào điều tích cực hơn là điều tiêu cực. Chẳng hạn như chúng ta muốn mô tả sự tươi sáng là qua sự hiện diện của ánh sáng chứ không phải vì thiếu bóng tối. Từ một quá trình điều hợp thì điều này vô cùng khó khăn. Chúng tôi khuyến khích các cộng sự viên tham gia vào một tiến trình tưởng tượng và tiến trình này thường quá lớn. Điều quan trọng là nên cung cấp cấu trúc và sự rõ ràng trong suốt cuộc điều hợp của việc luyện tập này. Dạng này đôi khi còn được gọi là điều kiện “B” hay đơn giản hơn là sự ước mơ trừ tính của đề khởi phát triển cộng đồng.

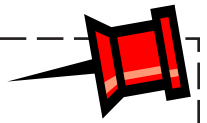
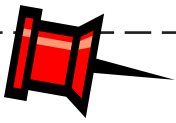
“Giai đoạn Lượng Định Nhu Cầu đẩy chúng ta đến việc thay đổi mô hình. Chúng ta muốn cộng đồng của chúng ta trông như thế nào, cảm thấy và ứng xử như thế nào nếu không có các cơ cấu xã hội này?”

Bước kế tiếp là đặt điều kiện “A”, các điều kiện gây bạo lực hiện thời, vào một đầu của một chuỗi liên tục rồi đặt điều kiện “B”, ước mơ trừ tính của chúng ta, vào đầu bên kia của cùng một chuỗi liên tục. Qua việc đặt các điều kiện A & B cạnh nhau, chúng ta tự hỏi mình, “Chúng ta cần gì để có thể đi từ A đến B?” Phần này của quá trình ít chú trọng vào việc trừ tính mà chú trọng nhiều hơn vào việc thẩm định các điều kiện gây bạo lực khi so sánh với điều chúng ta trừ tính, việc thẩm định này cho phép chúng ta lượng định chính xác các nhu cầu của cộng đồng. Bước này đánh dấu sự chuyển tiếp từ khái niệm sang hiện thực. Với tư cách của một điều hợp viên phát triển cộng đồng, điều vô cùng quan trọng là phải làm sao cho mỗi nhu cầu được vạch ra có liên quan trực tiếp với một điều kiện gây bạo lực cũng như việc trừ tính đã được soạn ra.

Phần còn lại của phần này là một bản báo cáo được Điều Hợp Viên Phát Triển Cộng Đồng soạn thảo qua các bài tập nhận ra các điều kiện gây bạo hành và các bài tập này đã diễn ra tại một cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư ở Olympia, WA.

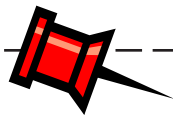
Báo Cáo Lượng Định Nhu Cầu

Với tư cách là điều hợp viên tôi bắt đầu lập ra một chuỗi các câu hỏi phỏng vấn để dùng khi thực hiện công tác (phái viên cá nhân) với các thanh thiếu niên. Các cuộc phỏng vấn với các thanh thiếu niên vô gia cư được thực hiện ngoài đường phố và qua các cơ quan và tổ chức hỗ trợ. Một khi (các cộng sự viên) hội họp lại họ lập ra vài bản thăm dò để tiếp tục thu thập thông tin từ những thành viên khác trong cộng đồng người vô gia cư, bao gồm một bản thăm dò dành riêng cho những người lớn ở cộng đồng. Quá trình này đã tiếp diễn trong suốt mùa Xuân và mùa Hè năm 2004.

Cũng đã có những bản thăm dò được điền đầy đủ do các thanh thiếu niên sống trong khu rừng ở Trường Đại Học Evergreen State. Mặc dù những người trả lời được phát những bản câu hỏi thăm dò giống nhau, nhưng những câu trả lời khác biệt đến nỗi kết quả của cuộc thăm dò phải được soạn riêng biệt với những câu trả lời thu thập được ở khu vực “trong phố”. Không rõ nguyên nhân tại sao các kết quả này “quá khác biệt” với những kết quả thu thập được từ những nơi khác. Việc thực hiện thêm việc tiếp ngoại cho cộng đồng phụ này là điều ích lợi để thu thập thêm các nhận xét sáng suốt hầu giải quyết được các nhu cầu đặc biệt của nhóm thanh thiếu niên vô gia cư này.

Sau khi xem xét kết quả phỏng vấn và thăm dò thu thập được từ cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư (trong phố) có một số nhu cầu nổi bật. Trong số các nhu cầu đó là việc cần có thêm những tấm gương tích cực, chỗ ở tạm thời, và có được các cơ hội giải trí miễn phí và cơ hội học hỏi bao gồm các kỹ năng nghề nghiệp và kỹ năng để đối phó.¹ Không có những nơi trợ giúp này, thanh thiếu niên thường không thể chú trọng vào việc thay đổi các điều kiện đã góp phần vào sự quấy nhiễu tinh dục và lạm dụng trong đời sống họ. Sau đây là những đề nghị dựa trên các thông tin thu thập được từ quá trình lượng định nhu cầu:

- ◆ **Thanh thiếu niên cần có những tấm gương tích cực.** Nhiều thanh thiếu niên cho thấy rằng lý do đầu tiên làm họ lang thang ngoài đường phố là vì sự bạo lực và xung đột trong gia đình.² Các lý do khác được biết bao gồm các vấn đề nghiện ngập, bị đuổi ra khỏi nhà của gia đình mình, và bị lạm dụng tinh dục và thể chất.³ Thanh thiếu niên học được các kỹ năng để đối phó không được lành mạnh của họ từ gia đình, bạn bè, phương tiện truyền thông đại chúng, và âm nhạc.⁴ Các kỹ năng mà họ đã thu được bao gồm việc sử dụng ma túy và rượu,⁵ phủ nhận,⁶ và càng thêm bạo lực.⁷ Để chống lại những cách đối phó này thanh thiếu niên đòi hỏi phải có sự gia tăng trong việc họ được tiếp cận đến các thành viên cộng đồng mà từ đó họ có thể học hỏi được những cách lành mạnh hơn để đương đầu với những thử thách trong đời sống.
- ◆ **Các thanh thiếu niên cần có dịp để xây đắp kỹ năng.** Một điểm nổi bật đối với tôi với tư cách là điều hợp viên trong các cuộc phỏng vấn là các thanh thiếu niên đã nhận ra dạng bạo lực thường gặp nhất trong cộng đồng vô gia cư khi bạo hành thể chất là kết quả của ‘xung đột mãnh liệt’, tiền, và tình dục.⁸ Tâm quan trọng của các trạng thái xung đột mãnh liệt mà các thanh thiếu niên phải đương đầu hàng ngày ngoài đường phố là điều không thể được xem nhẹ. Từ nhận xét và qua các giao thiệp hàng ngày với một số thanh thiếu niên, tôi học được rằng “xung đột mãnh liệt” của các thanh thiếu niên là cách của họ đối phó với những xung đột cá nhân, việc bỏ bịch và các quan hệ tình dục. ‘Xung đột mãnh liệt’ này làm cho các thanh thiếu niên hàng ngày phải chịu hoặc chứng kiến việc bạo hành thể xác do kết quả của những xung đột cá nhân với bạn bè và người lớn.⁹ Các thanh thiếu niên cần có các kỹ năng về giao tiếp lẫn các kỹ năng nghề nghiệp. Các kỹ năng giao tế xã hội được đề nghị bao gồm cách giải quyết các xung đột không bằng bạo lực và cải tiến kỹ năng truyền đạt. Thêm vào đó, còn có đề nghị cho các thanh thiếu niên được cung cấp việc huấn luyện các kỹ năng nghề nghiệp để tăng cường khả năng kiếm tiền, sẵn sàng để làm việc và lòng tự trọng của họ.
- ◆ **Các thanh thiếu niên cần được hỗ trợ qua các kỹ năng giải quyết các vấn đề cá nhân.** Nhiều thanh thiếu niên đã phát triển những kỹ năng đối phó không lành mạnh để đương đầu với sự lạm dụng mà họ đã thấy hoặc từng trải qua. Sáu mươi một phần trăm trong số những người được thăm dò¹⁰ đã cho thấy là việc bị lạm dụng tinh dục vẫn tiếp tục ảnh hưởng họ. Sáu mươi bốn phần trăm¹¹ cho thấy họ dùng ma túy hoặc rượu để che giấu niềm đau của sự bị lạm dụng tinh dục. Để đối phó với vấn đề này điều được đề nghị là nên cung cấp cho các thanh thiếu niên cơ hội được tham gia vào việc chữa lành ở thời kỳ hậu lạm dụng, như là trị liệu cá nhân và những nhóm hỗ trợ.

- ◆ **Các thanh thiếu niên cần nơi an toàn để tụ họp.** Có tình trạng thiếu nơi ở tạm được thỏa đáng cho thanh thiếu niên, đặc biệt là cho những thanh thiếu niên nào bị rượu hoặc ma túy chi phối và cho những người không có sự chấp thuận của phụ huynh. Những chỗ tạm trú hiện thời cho thanh thiếu có những quy định đặc biệt về ma túy, rượu, và sự chấp thuận của phụ huynh. Nếu thanh thiếu niên không đủ điều kiện hoặc không tuân theo các quy định hiện thời của nơi tạm trú thì không thể nhận được dịch vụ. Các cộng sự viên đồng ý rằng những người bị rượu hoặc ma túy chi phối thì dễ có nguy cơ bị bạo hành và lạm dụng.¹³ Thêm vào đó, thanh thiếu niên cần có cơ hội giải trí mà sẽ cung cấp cho họ một nơi an toàn để tụ họp. Những cơ sở này nên chú trọng vào việc đẩy mạnh những kiểu cách giao tiếp xã hội tích cực và không dùng bạo lực và những hoạt động đánh vào trọng tâm của việc thay đổi những điều kiện mà thanh thiếu niên đang phải đương đầu trong gia đình của họ và ngoài đường phố. Các cơ hội này sẽ kích thích họ tăng trưởng và tránh xa cuộc sống bụi đời.
- ◆ **Sau cùng, thanh thiếu niên cần được cộng đồng hỗ trợ.** Hiện nay, thanh thiếu niên có những giao tiếp hạn hẹp với toàn cộng đồng ở Olympia. Những giao tiếp hiện thời đối với các chủ doanh nghiệp và cảnh sát phần nhiều chỉ hạn chế trong phần bị yêu cầu ‘đi chỗ khác’. Thanh thiếu niên đã viện dẫn nhu cầu được hỗ trợ của các doanh nghiệp tại địa phương, các nghệ sĩ, và các thành viên thường lệ trong cộng đồng để có được sự thay đổi trong hoàn cảnh sống hiện tại của họ.

(Chú Thích)

1 Các Cộng Sự Viên Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, “Kế Hoạch Biện Pháp Phòng Chống Bạo Hành Tình Dục” (Olympia, WA. Mùa Hè 2004)

2 Rosalinda Noriega và Các Cộng Sự Viên Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, “Bản Kép Hợp Kết Quả Thăm Dò Tổng Kết (66 Người Tham Gia)” (Olympia, WA. Tháng Sáu 2004.)

3 Ibid

4 Các cuộc phỏng vấn với Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, do Rosalinda Noriega phỏng vấn, (Olympia, WA Mùa Xuân/Mùa Hè 2004).

5 Rosalinda Noriega và Các Cộng Sự Viên Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, “Kết Quả Thăm Dò Việc Lạm Dụng Tình Dục (36 Người Tham Gia)” (Olympia, WA Tháng Sáu 2004.)

6 Rosalinda Noriega và Các Cộng Sự Viên Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư “Kết Quả Thăm Dò Việc Thanh Thiếu Niên Bị Lạm Dụng Tình Dục (30 Người Tham Gia)” (Olympia, WA Tháng Sáu 2004.)

7 Ibid

8 Các cuộc phỏng vấn với Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, Rosalinda Noriega, (Olympia, WA Mùa Xuân/Mùa Hè 2004)

9 Các cuộc phỏng vấn với Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, Rosalinda Noriega, (Olympia, WA Mùa Xuân/Mùa Hè 2004)

10 Rosalinda Noriega và Các Cộng Sự Viên Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, “Kết Quả Thăm Dò Việc Lạm Dụng Tình Dục (36 Người Tham Gia)” (Olympia, WA Tháng Sáu 2004.)

11 Rosalinda Noriega và Các Cộng Sự Viên Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, “Bản Kép Hợp Kết Quả Thăm Dò Tổng Kết (66 Người Tham Gia)” (Olympia, WA. Tháng Sáu 2004.)

12 Các Cộng Sự Viên Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư, “Kế Hoạch Biện Pháp Phòng Chống Bạo Hành Tình Dục” (Olympia, WA. Mùa Hè 2004) trang 4

13 Rosalinda Noriega, “Các Thử Thách và Quan Sát,” Người Hợp Tác trong Thay Đổi Cộng Đồng, Mùa Thu 2004.

Giai Đoạn 4:

Phát Triển Kế Hoạch Cộng Đồng

**Biết mình đang đi đâu quan trọng hơn là làm thế nào để đến đích được mau chóng. Đừng làm
lấn hoạt động với thành quả.**

Mabel Newcomber

Nền Tảng Lý Thuyết

Thông thường chúng ta được khen thưởng về khả năng phản ứng mau lẹ và quyết định mau lẹ trong một tình huống. Đối với những người có làm việc trong những lãnh vực có liên quan trực tiếp đến việc can thiệp khủng hoảng thì chúng tôi có khả năng ứng biến, và khả năng tạo biện pháp, hành động và phong trào đã giúp chúng tôi được phát triển. Người ta thường xem khoảng thời gian lập kế hoạch là việc xa xỉ. Để có một đề khởi quân bình về phát triển cộng đồng thì việc phát triển kế hoạch không phải là việc xa xỉ mà là một phần tuyệt đối cần thiết để xây dựng trên công trình làm việc của chúng tôi từ trước. Thông thường khi chúng tôi lập kế hoạch chúng tôi tự hỏi năm câu hỏi: ai, cái gì, khi nào, tại sao và ở đâu. Một số trong các câu hỏi này đã được giải đáp.

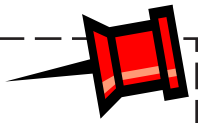
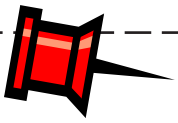
- Ai:** Thủ tục tuyển mộ cộng sự viên đã giúp chúng tôi nhận ra những người hiện đang tham gia, cũng như những đồng minh cần thiết. Vì tính chất uyển chuyển của cộng đồng nên thủ tục mà chúng tôi có cũng rất có thể xác định được thêm nhiều người nữa và các vai trò cần thiết để thực hiện kế hoạch của chúng tôi được hiệu quả.
- Cái gì:** Việc lượng định các nhu cầu và các bài tập để nhận ra các điều kiện gây bạo hành vạch ra những gì chúng tôi cần đạt được trong những công tác tổng quát. Chúng tôi sẽ không có những điều cụ thể nhưng chúng tôi có một điểm khởi đầu, điểm kết thúc và các điều cụ thể khác mà chúng tôi cần để đạt được kế hoạch của mình.
- Tại sao:** Các bài tập lượng định nhu cầu và nhận ra các điều kiện gây bạo hành đã giúp chúng tôi lập ra sự hiểu biết chung về phạm vi công việc, sự phổ biến và các điều kiện gây bạo hành đã góp thêm phần vào sự bạo hành tình dục cũng như một kế hoạch chung để nỗ lực chấm dứt bạo hành này.

Các câu hỏi Khi Nào và Ở Đâu tạo ra những điều cụ thể liên quan đến việc lập ra một kế hoạch chặt chẽ. Từ quan điểm của việc điều hợp thì việc này là điều khó khăn nhất. Từ lúc bắt đầu cho đến giai đoạn này phần lớn việc thảo luận chỉ là về lý thuyết. Việc phát triển kế hoạch đòi hỏi sự cụ thể. Điều hợp viên sẽ cần khuyến khích các cộng sự viên bao gồm vào thảo luận của họ những khái niệm như là khả năng thực hiện, sắp đặt nguồn trợ giúp và sự phù hợp. Là một điều hợp viên điều khó khăn, nhưng thiết yếu, là làm sao để duy trì sự nhiệt tình của nhóm trong khi hướng dẫn họ đi đến một kết hoạch rõ ràng, chính xác và dễ hiểu. Việc thực hiện kế hoạch được hiệu quả là tùy vào khả năng của từng cộng sự viên hiểu và truyền đạt được toàn bộ kế hoạch này và thực hiện những phần mà họ có trách nhiệm trực tiếp. Vì tính chất mở rộng của quá trình cộng đồng, lòng hào hứng của các người tham gia kết hợp với phạm vi, tính chất và sự phổ biến của bạo hành tình dục, có khuynh hướng là lập ra các kế hoạch không sử dụng được và quá rắc rối. Trong trường hợp này các cộng sự viên cần bắt đầu thêm một bước nữa là tách kế hoạch riêng ra thành những mục tiêu ngắn hạn, vừa hạn và dài hạn.

Phiên bản được trích ra từ Kế Hoạch Phát Triển Cộng Đồng sau đây được đặt trong phần Phụ Lục.

Phần còn lại của phần này là một bản báo cáo được Điều Hợp Viên Phát Triển Cộng Đồng soạn thảo qua các bài tập nhận ra các điều kiện gây bạo hành và các bài tập này đã diễn ra tại một cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư ở Olympia, WA.

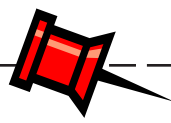
Phát Triển Kế Hoạch Cộng Đồng để Giảm Bạo Hành Tình Dục

Thanh thiếu niên đương đầu với một số vấn đề ngoài đường phố và những vấn đề này góp phần vào nguy cơ của họ bị lạm dụng tình dục bao gồm: thiếu chỗ ở tạm, thiếu những tấm gương lành mạnh mẫu mực, và các tình huống xã hội với bạn bè và người lớn bao gồm ma túy, rượu, và có khả năng bị bạo hành và lạm dụng. Để đối phó, và cũng là mối quan tâm cao nhất của các cộng sự viên là cung cấp thêm nơi ở tạm, và các nơi giải trí cho thanh thiếu niên tụ họp ở 'những nơi an toàn'. Các cộng sự viên đồng ý rằng không cung cấp các dịch vụ cho thanh thiếu niên vì họ nghiện rượu và ma túy càng làm cho các thanh thiếu niên có nguy cơ bị lạm dụng. Để đối phó, các cộng sự viên tin rằng điều quan trọng là cung cấp thêm chỗ ở tạm thời và các nơi giải trí cho những người bị say rượu và dùng ma túy và cung cấp huấn luyện cho nhân viên và những người tình nguyện để đối phó được thích hợp, giống như cách mà tiểu bang quy định các người bán ở quầy rượu phải dự buổi huấn luyện về các cách thích hợp để đối đãi những người say rượu. Hơn nữa, các cộng sự viên tin rằng với những hướng dẫn đặt ra để tập trung vào cách giải quyết 'thanh thiếu niên hiện ở hoàn cảnh nào' thay vì tập trung vào việc các nhà tổ chức và tài trợ kinh phí muốn họ ở đâu sẽ giúp các thanh thiếu niên nào có nhiều nguy cơ (ví dụ không có sự hỗ trợ của phụ huynh hoặc bị rượu và ma túy chi phối) để được các dịch vụ và gia tăng cơ hội của họ được thấy những tấm gương lành mạnh từ các nhân viên và bạn bè.

Phần lớn các thanh thiếu niên nào đã phỏng vấn và có liên quan đến dự án lập kế hoạch phòng chống đều nói rằng bạo lực bằng lời nói, bạo hành trong gia đình, và bạo hành tình dục trong gia đình của mình là những điều đáng kể đã đưa họ vào hoàn cảnh sống bụi đời hiện nay. Theo những thanh thiếu niên đã được phỏng vấn, nhiều người học được cách giao tiếp xã hội và cách quản lý xung đột của mình từ gia đình, bạn bè, phương tiện truyền thông đại chúng và âm nhạc. Những cách mà họ học được đã đưa họ dần sâu hơn vào bạo lực, sự kéo dài các thành kiến về giới tính, và việc không có đủ nội lực để đối phó với những tình huống có thể gây lạm dụng. Để đối phó với những điều kiện này, các cộng sự viên tin rằng điều quan trọng là cung cấp cho thanh thiếu niên bụi đời những cơ hội để đạt các kỹ năng giải quyết xung đột, thành kiến về phái tính, và hành hung tình dục. Các cộng sự viên đồng ý rằng các cơ hội này phải được "mang ra ngoài đường" qua việc tiếp ngoại, "Gorilla Theater" (Nhà Hát Khỉ Đột) và các buổi hội thảo được thực hiện ở các địa điểm tập trung ở trung tâm thành phố Olympia.

Các thanh thiếu niên đương đầu với những trở ngại về việc kiếm ra tiền. Sự tăng nhu cầu để đi 'ăn mày' (xin tiền lẻ), dùng tình dục để trao đổi cho các thứ khác, và mua bán thuốc phiện để có tiền. Các cộng sự viên tin rằng việc cung cấp cho thanh thiếu niên các cơ hội tạo dựng kỹ năng và cung cấp việc huấn nghệ sẽ xây đắp lòng tự trọng và gia tăng cơ hội có việc làm trong tương lai, qua đó đưa thanh thiếu niên ra khỏi cuộc sống bụi đời.

Sau cùng, để cho kế hoạch này được thành công thì điều quan trọng là có được sự hỗ trợ của nhiều người hơn trong cộng đồng của Hạt Thurston, bao gồm các tổ chức địa phương, các cơ quan của tiểu bang, các chủ doanh nghiệp, nghệ sĩ, người lớn trong cộng đồng vô gia cư, và các tình nguyện viên. Các cộng sự viên tin rằng chỉ có sự hỗ trợ của nhiều người hơn trong cộng đồng của Olympia thì kế hoạch này mới có cơ hội thay đổi được các hoàn cảnh mà họ hiện đang đương đầu.

Sơ Bộ về Kế Hoạch Biện Pháp Phòng Chống Hành Hung Tình Dục

1. Trọng Tâm

Để ảnh hưởng/thay đổi các điều kiện (những lệ thường, thái độ, giá trị, kỳ vọng, và giả định) nào trợ giúp cho sự bạo hành tình dục trong vòng thanh thiếu niên (21 tuổi và nhỏ hơn) vô gia cư (bỏ nhà đi, sống trong các cộng đồng lều trại, ở với bạn, những người đã có quyết định “không đúng” về các hoàn cảnh sống).

2. Ai là những người tham gia trong cộng đồng (Các cộng sự viên)?

Các thanh thiếu niên ở tại và quanh vùng Olympia, Lacey, Tumwater hiện đang và đã từng bị vô gia cư.

3. Điều Kiện A: Điều Gì Hiện Đang Xảy Ra?

1. Không ai cố gắng để ngăn chặn hành hung tình dục.

Tại sao? Bị người ta cho là buồn cười khi điều này xảy ra.

Tại sao? Có một ý nghĩ chung là người ta sẽ ‘lo việc của riêng mình’ để tránh ‘bị lôi vào xung đột (của người khác)’.

Tại sao? Họ không biết cách để đối phó cho phù hợp hoặc không phải dùng bạo lực.

Tại sao? Các thanh thiếu niên và người lớn mà không có cơ hội để học các cách giải quyết xung đột thì thường sẽ đối phó qua sự phủ nhận hoặc bạo lực.

Tại sao? Đây là những cách để đương đầu mà thường được phụ huynh, bạn bè, phương tiện truyền thông và kỹ nghệ tiêu khiển làm gương.

Thêm vào đó, có những lúc trí phán đoán và khả năng đối phó bị ảnh hưởng/khiếm khuyết do ma túy và/hoặc rượu.

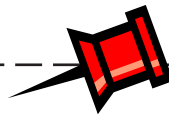
Có những cản trở gì?

- Thanh thiếu niên & Người lớn dùng ma túy & rượu để trốn tránh các vấn đề của họ. (Những người lớn được coi là những tấm gương trong đời sống của thanh thiếu niên).
- Thiếu sự hiểu biết về những cách có hiệu quả và thích hợp để đối phó mà không dùng bạo lực.
- Người ta phủ nhận sự tác động và các ảnh hưởng của việc hành hung tình dục bằng cách coi nó như một chuyện đùa để vui cười.

2. Các khác biệt giữa những điều được coi là bình thường giữa nam và nữ.

Tại sao? Tình dục và/hoặc lời đồn đại về tình dục được dùng để xác định xem ‘ai giỏi hơn’. Ví dụ, trong vài trường hợp quan hệ tình dục được dùng để làm cho người ta cảm thấy hấp dẫn và/hoặc tự tin. Ngược lại, những lời đồn đại có tính chất tình dục bị rao ra (đặc biệt là về các cô gái) và gọi họ là “điểm hay đi” và những lời này có ý làm giảm đi danh tiếng và/hoặc lòng tự trọng của họ.

Tại sao? Các cô gái nào lảng lơ và/hoặc mặc y phục hở hang thì bị chửi bới, như là “đi, điếm và điếm tập sự “prosti-tots”” (có nghĩa là một cô gái trẻ ‘đang trên đường’ trở thành điếm”).

Tại sao? Các cô gái mặc y phục hở hang để thu hút sự chú ý. Họ có thể đã học cách ăn mặc như thế này với sự chấp thuận của gia đình. Họ có thể đang hành động như thế vì bị lạm dụng tình dục khi thơ ấu.

Tại sao? Họ có thể ăn mặc y phục hở hang để cố tạo dựng lòng tự trọng.

Thêm vào đó, các cách cư xử của những đứa con trai và của các cậu trai trẻ thường được đo lường bằng nam tính và được xưng là “đào hoa”.

Tại sao? Các điều được cho là lệ thường về giới tính thống trị các hình thức diễn đạt được chấp nhận trong xã hội. Bất cứ hành vi nào ra ngoài lệ thường của giới tính thì bị coi là nhược điểm.

Tại sao? Các lệ thường của xã hội cho là đàn ông phải mạnh mẽ, thích tình dục và không tình cảm.

Có những cản trở gì?

- Người ta có những giả định về các đứa con gái và các cô gái trẻ lẳng lơ và/hoặc ăn mặc y phục hở hang.
- Có tiêu chuẩn hai mặt giữa nam và nữ lẳng lơ tán tỉnh nhiều. Các quan hệ tình dục của con trai và đàn ông thường được coi là những thành đạt, trong khi con gái và phụ nữ lẳng lơ và có quan hệ tình dục thì bị xem như “lãng loạn” và vì thế nên bị đối xử thiếu tôn trọng.
- Vài người con trai còn cho là mình được quyền “cư xử như những kẻ đòi trụy” và có thể nghĩ rằng hành vi của họ sẽ được coi là bình thường nên được chấp nhận.

Các giả định:

- Các cô gái ăn mặc hở hang để thu hút chú ý.
- Đối với các đứa con gái và các cô gái trẻ việc lẳng lơ khác với việc muốn có tình dục, lẳng lơ là muốn được chú ý. Các đứa con trai và các trai trẻ tin rằng trêu chọc và lẳng lơ sẽ dẫn đến tình dục.
- Lẳng lơ thì vui. Có sự chú ý “không cần có” thì không vui.

3. Thanh thiếu niên vô gia cư.

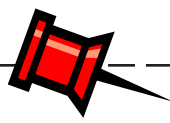
Tại sao? Họ là những người bỏ nhà đi, sống trong các cộng đồng lều trại, ở với bạn, và/hoặc những người đã có quyết định “không đúng” về các hoàn cảnh sống.

Tại sao? Để tránh tình trạng sinh sống của họ trước kia.

Tại sao? Thanh thiếu niên đã bị ngược đãi về thể xác, bị lạm dụng tình dục, bị ngược đãi về lời nói trong gia đình của họ.

Có những cản trở gì?

- Thiếu nơi nương náu và những nơi an toàn để thanh thiếu niên tụ họp.

Các cản trở trong việc được các dịch vụ hiện có bao gồm:

- Việc xin sự chấp thuận của phụ huynh để được dịch vụ
- Các quy định về việc không được say nghiện
- Các giờ hoạt động hạn chế
- Các quy định về giờ giới nghiêm

Các giả định:

- Thanh thiếu niên không muốn làm theo luật lệ.

4. Tình dục để trao đổi được tiền, ma túy, rượu và/hoặc chỗ ở.

Tại sao: Mọi người đều có tình dục để trao đổi nếu họ muốn, tuy nhiên thanh thiếu niên thường thiếu sự đào tạo, kỹ năng, và kinh nghiệm để tiếp cận và làm ra tiền. Đối với những người không có các nguồn trợ giúp, tình dục thỉnh thoảng được coi là một “món hàng” để buôn bán trao đổi cho những thứ như, tiền mặt, thức ăn, và chỗ ở. Điều này được gọi là ‘tình dục để sinh sống’.

Tại sao: Để cảm thấy tự do.

Tại sao: Cần có tiền để có chỗ ở, thức ăn, các nhu cầu cá nhân và giải trí.

Các cản trở và những yếu tố bên ngoài nào ngăn chặn thanh thiếu niên không kiếm được tiền để lo cho các nhu cầu và các điều họ muốn?

- Họ không thể có việc làm vì:
 - Bị buộc trọng tội
 - Không có giấy căn cước I.D.
 - Kết quả thử nước tiểu bị dơ
 - Dưới tuổi được đi làm
 - Vài người sành nghề mua bán ma túy vì vậy không có động cơ để tìm một việc làm hợp pháp.

5. Ma túy & Rượu gây nguy hại đến trí phán đoán và hành động của những người có thể là nạn nhân, thủ phạm, và nhân chứng.

Tại sao? Thanh thiếu niên đang dùng ma túy và rượu để cố trốn tránh phiền muộn của họ.

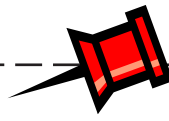
Tại sao? Họ “không cần phải lo lắng” về những vấn đề của họ khi họ say rượu hoặc “phê” thuốc.

Tại sao? Ma túy và rượu thường được dùng thay cho những khả năng lành mạnh để đương đầu.

6. Bạo lực được bình thường hóa như là một cách đối phó với xung đột.

Tại sao? Làm ra vẻ hung hăng để không ai gây sự với mình. Hay nói cách khác, ra vẻ hung hăng là một cách để tránh sự đe dọa của bạo lực.

Tại sao? Người ta hung hăng vì bạo lực được bình thường hóa.

Tại sao? Bạo lực xảy ra trong đời sống hàng ngày bao gồm trong những cuộc đàm thoại, cách giải quyết xung đột, âm nhạc và phương tiện truyền thông đại chúng.
Tại sao? Gia đình, bạn bè, phương tiện truyền thông đại chúng đã làm gương về sự bạo lực.

Có những cản trở gì?

- Vấn đề này quá lớn để có thể giải quyết.

4. Điều kiện B: Kết quả mà chúng ta muốn đạt được:

1. Để đáp lại việc hành hung tình dục:

- Thanh thiếu niên và Người Lớn nói thẳng ra chống lại sự quấy nhiễu tình dục.
- Người ta tôn trọng các phạm vi cá nhân, xin phép được sờ đụng, không sờ mó bừa bãi.
- Người ta kín đáo hơn về việc nói cho một người nào đó biết là người đó đẹp.
- Người ta có các kỹ năng và sử dụng các kỹ năng này để can thiệp và chặn ngang sự quấy nhiễu và lạm dụng tình dục.

2. Để đáp lại các lệ thường về giới tính:

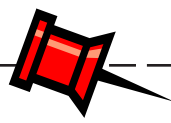
- Con gái có lòng tự trọng cao.
- Con trai có những cách khác nhau để diễn đạt ý nghĩ được xã hội chấp nhận.
- Người ta tôn trọng phạm vi cá nhân, xin phép được sờ đụng, không sờ mó bừa bãi.
- Người ta kín đáo hơn về việc nói cho một người nào đó biết là người đó đẹp.

3. Để đáp lại tình trạng vô gia cư của thanh thiếu niên:

- Thanh thiếu niên có thêm nơi tạm trú an toàn:
 - bất kể việc đang bị rượu và/hoặc ma túy chi phối,
 - bất kể việc không có sự chấp thuận của phụ huynh.
- Gia tăng nơi giải trí:
 - làm một nơi an toàn cho thanh thiếu niên tụ họp tránh khỏi đường phố,
 - làm một nơi để thưởng thức sự tiêu khiển và tham gia vào các hoạt động xây đắp kỹ năng,
 - có 16+ giờ một ngày, bảy ngày một tuần, và
 - miễn phí hoặc thanh thiếu niên có thể làm việc trong cơ sở này để nhận tín chỉ tại cơ sở và có khả năng để cho công việc được tính vào phần dịch vụ cộng đồng, phần giới thiệu trong việc làm và cho có kinh nghiệm.
- Thanh thiếu niên có khả năng làm ra tiền.
- Các doanh nghiệp và nhiều người hơn nữa trong cộng đồng hỗ trợ cho thanh thiếu niên được trở nên tốt hơn và cải thiện hoàn cảnh sinh sống của họ.

4. Để đáp lại việc mãi dâm:

- Các thanh thiếu niên có các kỹ năng (ngoài tình dục) để trao đổi, bán và kiếm tiền.
- Thúc đẩy sự suy nghĩ là 'bạn đắt giá hơn nhiều so với việc mãi dâm để có được những điều cần (nơi ở, tiền bạc, giải trí)' Thúc đẩy sự suy nghĩ rằng việc dâng hiến tình dục để có được những điều cần là bất hợp pháp và mất phẩm giá.

- Những người có được các điều cần thiết chia sẻ những điều này mà không có dụng ý. ‘Chia sẻ vì bạn quan tâm, chứ không phải vì bạn muốn ở tôi điều gì đó.’
- Thấy sự gia tăng về số lượng các chủ doanh nghiệp sẵn lòng thuê thanh thiếu niên, những người bị buộc trọng tội, không có giấy căn cước và/hoặc kết quả thử nước tiểu không được sạch.
- Thấy doanh nghiệp ở địa phương hỗ trợ và giới thiệu các sản phẩm do thanh thiếu niên vô gia cư làm ra.

5. Để đáp lại việc sử dụng ma túy & rượu:

- Bạn bè chịu trách nhiệm cho nhau bắt kể việc sử dụng ma túy & rượu.
- Có kế hoạch an toàn cho thanh thiếu niên và người lớn ở các dịp giao thiệp xã hội, đặc biệt là khi có ma túy và rượu ở đó.

6. Để đáp lại việc bạo lực được bình thường hóa:

- Thanh thiếu niên nên có được các nơi trợ giúp và huấn luyện để hỗ trợ cho các phương pháp chữa bệnh bằng thiên nhiên để giúp giải tỏa các vấn đề về thể xác, tâm thần, và tình cảm (ví dụ như huấn luyện tự vệ, những nhóm bàn thảo/hỗ trợ, các sinh hoạt của nhóm). \
- Thanh thiếu niên và người lớn có những cách giải quyết xung đột không dùng bạo lực (ví dụ như huấn luyện Tự Vệ/Võ Thuật).
- Thanh thiếu niên và người lớn cải tiến kỹ năng truyền đạt của họ.

5. Những điều cho thấy: Chúng ta mong được thấy, nghe, hoặc đọc được điều gì để cho chúng ta biết đang có sự thay đổi:

1. a. Về Hành Hung Tình Dục:

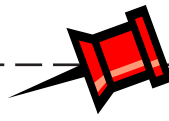
- Nghe có thêm nhiều người nói về phạm vi cá nhân và tôn trọng các phạm vi này.
- Nghe người ta công khai chống hành hung tình dục vào bất cứ dịp nào.
- Thấy cách mà người ta công khai chống hành hung tình dục có ảnh hưởng đến người khác và môi trường xung quanh như thế nào.
- Đọc về những cách để giải quyết/đối phó với hành hung tình dục.
- Nghe về những phương cách khác với việc ‘chọc ghẹo’. (Những cách khác được xã hội chấp nhận để diễn đạt sự ái mộ đối với những người khác nơi công cộng là gì?)
- Nghe sự ‘chọc ghẹo’ được giảm đi.
- Thấy các cô gái và phụ nữ được đối đãi một cách tôn trọng ‘bất kể họ đang mặc y phục gì’.
- Nghe việc chửi bới tục tĩu được giảm đi.

b. Về Lạm Dụng Tình Dục:

- Nghe có giảm việc Quan Hệ Tình Dục với Vị Thành Niên.
- Nghe có giảm việc Thanh Nữ Dưới 20 Tuổi Có Thai.
- Nghe có nhiều người khuyên không nên có quan hệ tình dục với những người “bị rượu hoặc ma túy chi phối.”
- Nghe có ít xảy ra việc hãm hiếp vì “bị rượu hoặc ma túy chi phối.”

c. Về Việc Cường Bức Tình Dục:

- Nghe có ít đi về Tình Dục Bị Ép Buộc.

- Nghe có thêm các thanh thiếu niên bào thảo về và suy nghĩ về việc “muốn cho chắc” trước khi có quan hệ tình dục.

2. Về những điều khác nhau trong các lệ thường về giới tính:

- Thấy các cô gái và phụ nữ được đối xử một cách tôn trọng bất kể họ ăn mặc như thế nào.
- Nghe các cô gái và thiếu nữ khoe về bản thân và những gì họ đạt được, hơn là về tình dục và cặp bồ.
- Thấy các cô gái ít chú ý đến các chàng trai một cách có dụng tính.
- Thấy các cô gái la cà với các bạn gái khác và “thân thiện với nữ” hơn.
- Nghe có thêm các cách khác cho nam giới diễn đạt ý nghĩ của họ (bên ngoài các lệ thường về giới tính).
- Nghe và đọc về sự giảm bớt việc phạm vi cá nhân bị xâm phạm.
- Nghe có giảm bớt việc chửi bới tục tĩu.
- Thấy và nghe về những mối quan hệ lành mạnh để làm gương.

3. Về các thanh thiếu niên sinh sống bụi đời và sống qua ngày ngoài đường phố:

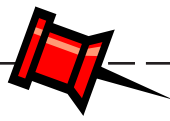
- Đọc các bài báo và các tờ quảng cáo tăng cường sự nhận thức về nhu cầu cần có thêm chỗ tạm trú và nơi giải trí cho thanh thiếu niên.
- Thấy các quảng cáo trên đài truyền hình địa phương cho những tình nguyện viên được tham gia vào các nỗ lực hỗ trợ gia tăng chỗ tạm trú và nơi giải trí, cũng như, các buổi hội thảo xây dựng kỹ năng cho thanh thiếu niên.
- Thấy có gia tăng trong các nỗ lực của cộng đồng về các đề khởi hỗ trợ.
- Nghe ‘lời truyền khẩu’ về những người và các cơ quan cùng cộng tác để xây thêm chỗ tạm trú và nơi giải trí cho thanh thiếu niên.
- Thấy thêm nhiều chỗ tạm trú và nơi giải trí với giờ hoạt động kéo dài hơn cho thanh thiếu niên.
- Đọc các bài báo đề bạt các cơ hội và việc lập kế hoạch Xây Đắp Kỹ Năng Cho Thanh Thiếu Niên.
- Nghe ‘lời truyền khẩu’ về các cơ hội và việc lập kế hoạch Xây Dựng Kỹ Năng Cho Thanh Thiếu Niên.
- Nghe và đọc về những thay đổi trong đời sống của thanh thiếu niên và hoàn cảnh sống của họ.

4. Để đáp lại việc mãi dâm:

- Thấy thanh thiếu niên có được các phương pháp khác để kiếm tiền và do đó thấy có giảm việc ‘ăn mày’ (xin tiền lẻ).
- Đọc về sự tuyên giảm số lượng thanh thiếu niên mãi dâm để trao đổi cho các vật cần thiết.
- Nghe lời truyền khẩu về các công ty sẵn lòng thuê mướn những người trong cộng đồng vô gia cư.
- Thấy các bản thông cáo chương trình và “Hiện Đang Nhận Người Làm” niêm yết tại các cơ quan giới thiệu việc làm.
- Nghe có nhiều thêm các thanh thiếu niên được sự hỗ trợ ‘mà không có dụng ý’.

5. Về Việc Sử Dụng Ma Túy & Rượu:

- Nghe về các thanh thiếu niên sử dụng Hệ Thống Bạn Hữu để trông nom cho nhau.

- Nghe có gia tăng về các khả năng của thanh thiếu niên để truyền đạt về tình dục, bị ma túy và rượu gây khiếm khuyết, các luật pháp liên quan đến tình dục với trẻ vị thành niên, và “những hành vi được chấp nhận” bất kể là có dính líu đến ma túy & rượu hay không.
- Nghe có thêm nhiều nhân chứng và những người ngoài cuộc khi thấy sự lạm dụng tình dục có thể xảy ra hoặc nghi ngờ là có thể xảy ra thì họ lên tiếng chống lại những kẻ có thể hành hung, nạn nhân, và nói với nhau để ủng hộ phòng chống lạm dụng tình dục.

6. Về việc dùng bạo lực:

- Thấy thanh thiếu niên có thêm được các sự trợ giúp để hỗ trợ việc giải quyết xung đột qua các phương cách mới.
- Thấy, nghe, và đọc về việc thanh thiếu niên và người lớn sử dụng các khả năng giải quyết xung đột không bạo lực và các phương pháp khác.
- Nghe có giảm việc “xung đột mãnh liệt” về các vấn đề tình dục và bỏ bịch.
- Thấy có cải tiến trong việc truyền đạt và có giảm việc bạo hành trong quan hệ bỏ bịch.
- Đọc về “Các Kỹ Năng Truyền Đạt Giỏi.”

6. Các Giai Đoạn Biện Pháp Cụ Thể để đi từ Điều Kiện A đến B:

1. Triệu Tập Các Nhóm Trọng Tâm và Lập Kế Hoạch để phát triển:

- Các buổi hội thảo
- Nhà hát Khi Đột
- Các thông lệ tốt của xã hội để đề bạt nội dung của các tài liệu về truyền thông đại chúng.
- Nhận ra những dạng nghề nghiệp và việc xây đắp kỹ năng mà thanh thiếu niên sẽ ham thích học hỏi.

2. Viết các bài báo:

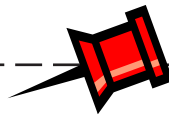
- Về những vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đang đối đầu và về nhu cầu cần có thêm chỗ tạm trú và nơi giải trí ‘đầy tính sáng tạo’.
- Đẩy mạnh sự nhận biết về những cách ngăn chặn quấy nhiễu tình dục,
- Đẩy mạnh sự nhận biết về quá trình lập kế hoạch dự án và các nỗ lực đang tiếp diễn.
- Giáo dục thanh thiếu niên và cộng đồng chung về luật pháp liên quan đến tình dục và trẻ vị thành niên.
- Các vấn đề nuôi dạy con và việc cải tiến cách nói chuyện với thanh thiếu niên.

3. Các Diễn Đàn Công Luận:

- Đẩy mạnh sự nhận biết về những vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đang đối đầu, và
- Gia tăng cuộc đối thoại với cộng đồng để tái xác định các lệ thường về giới tính.

Nhà Hát Khi Đột để trình bày các điển hình và cung cấp cơ hội để tập sắm vai:

- Nhận ra và đối phó với việc quấy nhiễu tình dục, (ví dụ, ‘chọc ghẹo’ ngoài đường, chửi bới tục tĩu, v.v.).
- Các chiến lược để ngăn chặn và giải quyết việc quấy nhiễu và lạm dụng tình dục (ví dụ, trong các tình huống xã hội mà có thể dẫn đến quan hệ tình dục với trẻ vị thành niên và những người bị ma túy và rượu chi phối).
- Cách đối đãi nam và nữ một cách tôn trọng ra ngoài những lệ thường về giới tính.
- Các khả năng nói chuyện truyền đạt giỏi giữa thanh thiếu niên, gia đình, người thân yêu.

Việc Tiếp Ngoại Ở Đường Phố để nói chuyện với thanh thiếu niên ngoài đường phố về:

- Tôn trọng bản thân và người khác,
- Các cách khác thay cho việc ‘chọc ghẹo’,
- Có các nơi trợ giúp,
- Các cơ hội xây đắp kỹ năng,
- Việc tham gia vào dự án.

4. Cung Cấp Việc Đào Tạo Cho Các Tình Nguyện Viên và Nhân Viên Hỗ Trợ Lúc Khủng Hoảng:

- Về việc xây đắp lòng tự trọng
- Các vấn đề về quan hệ trong vòng thanh niên dưới tuổi đôi mươi
- Các vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đang đương đầu.

5. Thăm Dò, Phỏng Vấn, và Thực Hiện Việc Phái Viên Cá Nhân với:

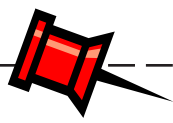
Các chủ doanh nghiệp ở địa phương để đẩy mạnh nhận thức về các vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đương đầu và để hỏi về những nghi ngờ, những e dè, thuận lợi, khó khăn, và thành công trong việc thuê mướn thanh thiếu niên nào đã bị buộc trọng tội, không có căn cước, và/hoặc có kết quả thử nước tiểu bị dơ.

6. Cung Cấp Các Buổi Hội Thảo về:

- Cách nhận ra và đối phó với việc quấy nhiễu và lạm dụng tình dục ngoài đường phố, trong nhà và trong những bối cảnh xã hội.
- Những cách nói chuyện truyền đạt được tốt cho thanh thiếu niên, phụ huynh và các thành viên khác của cộng đồng.
- Các cuộc hội thảo về chủ đề “Bạn có sẵn sàng về tình dục không?”
- Cách đối phó với quấy nhiễu tình dục và ‘tình dục bị ép buộc’.
- Giải quyết với việc bị áp lực từ bạn bè.
- Giải quyết xung đột.
- ‘Hệ Thống Bạn Hữu’ và lập kế hoạch an toàn.
- “Bất kể một người ăn mặc như thế nào, mọi người đều đáng tôn trọng”, và những cách khác thay cho việc ‘chọc ghẹo’.
- Gia tăng lòng tự trọng. (Dạy các cô gái trẻ biết tôn trọng bản thân trước, để những người khác cũng có thể tôn trọng họ. Nâng cao ý niệm rằng mỗi người đều quý giá hơn việc dâng hiến hoặc chấp nhận tình dục để đổi lấy \$, ma túy, rượu, và/hoặc chỗ ở và làm như vậy là hạ phẩm giá và bất hợp pháp. Bảo họ rằng “Không ai muốn một gái điếm.”)

7. Liên Hệ và Xây Dựng Sự Cộng Tác với các nghệ sĩ tại địa phương, các chủ doanh nghiệp, các cơ quan của tiểu bang, các tổ chức tư nhân và nhiều người hơn trong cộng đồng ở Olympia/Lacey/Tumwater:

- Thảo luận về những cản trở, các dịp có thể được, và các cân nhắc về việc xây thêm nhiều nơi tạm trú và các cơ sở giải trí (Ai đang thay đổi tòa nhà ‘Bread & Roses’ và Khu Chung Cư Fern Glen?)
- Để gia tăng nơi tạm trú và khu vực giải trí cho thanh thiếu niên,
- Để xây đắp hỗ trợ cho tất cả những khía cạnh của việc đề khởi Phòng Chống, và
- Để nhận ra các tình nguyện viên để cống hiến thời gian và kỹ năng để cung cấp thanh thiếu niên các cơ hội xây đắp kỹ năng.
- Phỏng vấn các Viên Chức Quản Chế về những trở ngại, khó khăn, thành công và các chương trình điển hình hỗ trợ việc xây đắp kỹ năng cho thanh thiếu niên và việc tham gia dịch vụ cộng đồng.

8. **Đề cao các thông lệ xã hội** mà làm giảm việc “chọc ghẹo”.

9. **Gia tăng** số lượng và sự hiện diện của những **tấm gương tích cực** trong đời sống của thanh thiếu niên ‘lang thang trên đường phố’.

10. **Tìm kinh phí** để hỗ trợ cho các nỗ lực (ví dụ như việc điều phối dự án, tiền thù lao cho thanh thiếu niên, các dụng cụ, vật liệu, thiết bị, và cơ sở).

7. **Nguồn Trợ Giúp: Nhân lực, thể chất, và tài chính cần có để thực hiện các giai đoạn biện pháp. Tất cả các thành phần cần thiết cho đề khởi của cộng đồng được thành công như sau:¹**

1. **Người:**

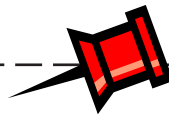
- **Cộng Sự Viên/Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư** (25 tuổi và nhỏ hơn, những người hiện đang và đã từng bị vô gia cư)
- **Ban Nhân Viên Dự Án**
- **Cộng Tác Viên/Các Đồng Minh Chủ Yếu:**
 1. Các Nhà Giáo Dục, Điều Hợp Viên, Các Cán Sự Trợ Giúp, và Tiếp Ngoại từ **SA/DV, Thanh Thiếu Niên, và Các Cơ Quan hỗ trợ Người Vô Gia Cư**
 2. Các Chủ Doanh Nghiệp và Hiệp Hội Chủ Doanh Nghiệp
 3. Các Nhà Thờ ở Địa Phương Các Nơi Tạm Trú ở Địa Phương
 4. Các đài truyền hình và truyền thanh ở địa phương
 5. Các Phóng Viên Báo Chí
 6. Các Cơ Quan của Tiểu Bang
 7. Các tổ chức khác ở địa phương
 8. Các Trường Học ở Địa Phương (ví dụ, Trường Evergreen State College, Trường Avante Alternative, Trường Miễn Phí Olympia)
 9. Ban Bảo Vệ Trung Tâm Vận Chuyển Nội Thành
 10. Các Cơ Sở Giải Trí
- **Tình Nguyên Viên:**
 1. Những Người Quan Tâm
 2. Nhóm “Cho Thực Phẩm Chứ Đừng Cho Bom”
 3. Sinh Viên Đại Học
 4. Những người lớn hiện đang hoặc đã từng bị vô gia cư
 5. Các Nghệ Sĩ Địa Phương
 6. Các Chuyên Gia Pháp Luật

2. **Các Ưu Điểm ở Cộng Đồng:**

- “Các thanh thiếu niên thích có xung đột và yêu thích được tranh cãi, mặc dù cho một việc tốt.”
- Olympia có nhiều nhà hoạt động, nhà giáo dục, và những người quan tâm về việc bảo dưỡng Cộng Đồng.
- Sự sẵn lòng từ nhiều người khác trong cộng đồng hỗ trợ cho Thanh Thiếu Niên rời xa cuộc sống lang thang và giữ an toàn.

3. **Ủng Hộ Tài Chính:**

- Các khoản tặng từ các cá nhân và doanh nghiệp ở địa phương
- Chính quyền Tiểu Bang và Địa Phương

- Kinh phí tài trợ
- Tiền thù lao cho các thanh thiếu niên tham gia

4. Các Môi Trường/Cơ Sở:

- Ngoài đường phố ở khu vực trung tâm (của địa phương)
- Các cơ sở Hội Thảo & Huấn Luyện ở khu vực trung tâm
- Các môi trường giải trí
- Các Doanh Nghiệp Địa Phương được cho phép
- Một Trung Tâm Tạm Trú, Giải Trí và Học Tập mới.

5. Vật Liệu:

- Các vật dụng và vật liệu cho trung tâm tạm trú/giải trí/học tập.
- Các Công Cụ Ngành Nghề cho việc huấn luyện Xây Đắp Kỹ Năng.
- Các vật dụng và tài liệu cho việc xây dựng kỹ năng giao tiếp xã hội.

6. Kỹ Thuật Dịch Vụ:

- Kiểu mẫu Phát Triển Cộng Đồng,
- Thông tin (ví dụ những thống kê về các vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư ở địa phương đang đương đầu, xây đắp lòng tự trọng, và các vấn đề về mối quan hệ),
- Bản mẫu của các chính sách & các biện pháp tốt nhất (ví dụ như Nơi Cho Thanh Thiếu Niên Tạm Trú, các chương trình Giải Trí và Huấn Luyện cho thanh thiếu niên)
- Nhà Hát của Những Người Bị Áp Bức

8. Lôi Cuốn Các Đồng Minh Chủ Yếu

1. Những người chủ yếu mà chúng ta biết có thể trông cậy để được hỗ trợ: (những người ở địa phương, doanh nghiệp và các cơ quan)

2. Những người chủ yếu mà chúng ta muốn họ tham gia nhưng không chắc cho lắm về sự hỗ trợ của họ (những người ở địa phương, doanh nghiệp và các cơ quan)

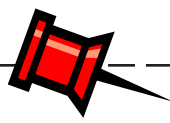
3. Những người chủ yếu mà chúng ta biết, qua từng trải trong quá khứ, là họ có thể cản trở không cho chúng ta đạt được các mục tiêu của mình:

A. Cảnh Sát (Dò tên tuổi và sách nhiễu “Nếu đây là một cơ sở công cộng.”)

B. Một số cơ quan của tiểu bang và địa phương dựa theo kinh nghiệm ở quá khứ.

9. Phân Tích Sự Phản Đối: Liệt kê tất cả những lý do mà quý vị có thể nghĩ ra và những lý do này có thể được đưa ra để phản đối kế hoạch của chúng ta:

- Các cư dân và doanh thương (ở địa phương) không muốn có thêm nhiều người vô gia cư ở gần (ví dụ như họ đến từ các tiểu bang và thành phố khác).
- ‘Tại sao chúng tôi phải hỗ trợ những đứa bỏ nhà đi và những đứa trẻ không tuân theo quy luật?’
- ‘Thanh thiếu niên tạo phiền toái cho dân chúng.’ Giữ họ ra xa các Trung Tâm Của Người Cao Niên vì họ hút thuốc, dùng ma túy, và chửi tục.
- Những người có quyền lực (ví dụ như phụ huynh, các cơ quan của tiểu bang, các nhà tài trợ) muốn duy trì sự kiểm soát đối với các thanh thiếu niên dưới 18 tuổi.
- Sự thiếu hiểu biết về những vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đang đương đầu.
- Người ta không muốn có điều gì tốt đẹp cho những người bị vô gia cư.
- Tin rằng có thêm nơi để tạm trú/giải trí sẽ là việc hoang phí nơi chốn.
- ‘Phí tiền.’

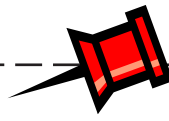
- ‘Những người vô gia cư không làm lụng, không trồng cây được, không đáng tin, không thành thật, cũng không lương thiện. Họ có thể ăn cắp từ doanh nghiệp.’
- Quấy Nhiều Tình Dục là một vấn đề to tát mà quý vị không thể làm gì được về điều đó.
- Đa số người không cho việc quấy nhiễu tình dục là nghiêm trọng.
- Quý vị không thể mong rằng người ta sẽ đối phó với việc quấy nhiễu và lạm dụng tình dục “một cách thích hợp” hay không dùng bạo lực.
- Quý vị không thể làm cho người ta ngừng chọc ghẹo.
- Quý vị không thể ảnh hưởng đến hành vi của một người khi họ bị ma túy và/hoặc rượu chi phối.
- Việc cho rằng quấy nhiễu tình dục sẽ không bao giờ dừng cho đến khi nào các cô gái và phụ nữ trẻ thôi mặc quần áo hở hang.

10. Nền Tảng cho Việc Hỗ Trợ: Liệt kê ra tất cả những lý do mà quý vị có thể nghĩ vì sao người ta muốn ủng hộ kế hoạch của quý vị:

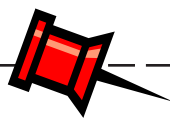
- Gia tăng nơi tạm trú và các cơ hội giải trí sẽ ‘làm sạch đường phố’ qua việc cung cấp cho thanh thiếu niên một nơi hơn hẳn điều gì đang có.
- Đẩy mạnh các doanh nghiệp ở khu vực trung tâm vì đưa các thanh thiếu niên tránh ra các bậc thềm của họ. “Không có ai sẽ còn ngủ ở trước cửa tiệm (hay trên nóc) của quý vị nữa.
- Gia tăng các nơi trợ giúp để giúp đỡ những ai muốn cải thiện bản thân và đời sống của họ. Khuyến khích sự tăng trưởng tránh xa đời sống bụi đời.
- Tạo ra và ủng hộ sự tăng trưởng của những ‘công dân tương lai’ tốt hơn.
- Có sự phục hồi cho những ai tìm kiếm.
- Để giữ cho ‘trẻ không bị phiền hà’ qua việc cung cấp cho các em cơ hội bận rộn và có thành quả.
- Người ta không muốn bị đánh giá là ‘không chịu ủng hộ’.
- Dạy cho thanh thiếu niên các giá trị tốt, các kỹ năng, tay nghề khéo, và lòng thành thật.
- Thanh thiếu niên thích những gì mạnh mẽ. Dùng điều này để đưa họ tham gia vào các nỗ lực Phòng Chống.
- Chúng tôi tập trung vào việc thay đổi các điều kiện đã giúp cho việc quấy nhiễu Tình Dục hiện hữu.
- Việc quấy nhiễu tình dục làm giảm đi sự thoải mái dễ chịu của người ta đối với những người xung quanh.
- Một khi người ta có kỹ năng để giải quyết việc quấy nhiễu tình dục và sự lạm dụng họ sẽ có thể đối phó mà không dùng bạo lực hoặc sự phủ nhận.
- Quý vị có thể dạy một người những cách làm cho người khác biết họ mến mộ người đó.
- Chúng tôi không đề cao việc sử dụng ma túy và rượu, mà chỉ đề cao các biện pháp có tinh thần trách nhiệm bất kể việc sử dụng ma túy và rượu.
- Nhận lãnh trách nhiệm về thời trang không phải là trọng tâm của chúng tôi vào thời điểm này, nhưng chúng tôi tin rằng chúng tôi có thể ảnh hưởng đến những quan niệm mà những người trong cộng đồng địa phương của chúng ta có quanh vấn đề tình dục và y phục.

11. Chúng tôi sẽ giúp cộng đồng như thế nào để giữ cho kế hoạch phòng chống hành hung tình dục được tiến triển và tăng trưởng?

- Tìm đầy đủ kinh phí cho:
 - Nhân viên lập Mạng Lưới Liên Hệ với các tổ chức khác và theo dự các buổi họp để bàn về sự cộng tác, những cản trở và địa điểm thích hợp & được chấp thuận.

- Tài liệu cho các buổi hội thảo Xây Đắp Kỹ Năng, và
- Gia tăng nơi nương náu và các cơ hội giải trí
- Nâng cao sự hiểu biết về các mục tiêu của dự án trong vòng các thành viên của cộng đồng qua các bài báo, liên hệ, giấy quảng cáo, Thông Báo Dịch Vụ Công Cộng và qua 'lời truyền khẩu'.
- Xây dựng sự cộng tác trong vòng cộng sự viên, các cơ quan hỗ trợ và các chủ doanh thương và các nghệ sĩ ở địa phương.
- Tiếp tục thẩm định dự án.

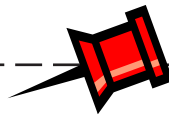
12. Thời Khóa Biểu: Sắp xếp các hoạt động của quý vị từ đầu cho đến cuối rồi đặt kỳ hạn và những ai có trách nhiệm hoàn thành công việc.

Mùa Thu 2004

- Các cộng sự viên, nhân viên, và các đồng minh tiếp tục việc **tiếp ngoại** và **cộng tác phái viên cá nhân** với các thanh thiếu niên **sống ngoài đường phố** và qua **các cơ quan hỗ trợ** để truyền rao về các mục tiêu của dự án và cơ hội tham gia.
- Các **Cộng Sự Viên/Đồng Minh** thăm dò các thanh thiếu niên về các dạng nghề nghiệp & các ý thích về việc xây đắp kỹ năng.
- **Nhân viên** cho việc **điều phối dự án**.
- Các chọn lựa về **nhân viên, các cộng sự viên** và **các cộng tác viên** và **xin được quỹ tài trợ** từ tiểu bang, các chủ doanh nghiệp ở địa phương, các trợ cấp và khoản tiền tặng.
- **Có mạng lưới liên hệ nhân viên** và **các cộng sự viên** để lập một mạng lưới hỗ trợ và hợp tác của các tổ chức tư nhân, các cơ quan của tiểu bang và địa phương, các cá nhân, các chủ doanh nghiệp, nghệ sĩ và nhiều người hơn trong cộng đồng ở Olympia.
- **Nhân viên** và **các cộng sự viên** nghiên cứu các nơi tạm trú hiện có.
- **Nhân viên** và **các cộng sự viên** **phòng vấn các Viên Chức Quản Chế** và **các luật sư** về những cản trở và cân nhắc về việc cung cấp các cơ hội dịch vụ Cộng Đồng cho các thanh thiếu niên đang trong thời gian quản chế.
- **Nhân Viên, Đồng Minh, và Các Cộng Sự Viên** nghiên cứu các chương trình với các chương trình tập sự như là, nhận tín chỉ làm việc tại cơ sở, làm để rút kinh nghiệm và được giới thiệu, các chương trình dịch vụ cộng đồng.
- **Các cộng sự viên, nhân viên** và **các cộng tác viên** thăm dò nhiều người hơn trong cộng đồng (ví dụ như các Thành Viên Doanh Nghiệp & Cộng Đồng) về: việc e dè, các thuận lợi, thành công và gia tăng sự hiểu biết cũng như hỗ trợ các mục tiêu của dự án.
- **Nhân Viên** và **Cộng Tác Viên** **nộp đơn xin quỹ tài trợ** cho việc điều phối dự án, văn phòng phẩm để làm việc thăm dò, tiền thù lao, và các nhu liệu cùng tài liệu cho các buổi hội thảo.

Mùa Đông 2004

- **Các cộng sự viên** và **nhân viên** lập kế hoạch cho các **Diễn Đàn Công Luận** để nâng cao sự hiểu biết về các vấn đề mà các thanh thiếu niên vô gia cư đang đương đầu, và để gia tăng cuộc đối thoại với cộng đồng để tái xác định các lệ thường về giới tính.
- **Các cộng sự viên, nhân viên, và các đồng minh** họp lại để bàn về những cản trở, các dịp có thể được, và các cân nhắc về việc xây thêm nhiều chỗ tạm trú và các cơ sở giải trí.
- **Các cộng sự viên** họp **nhóm trọng tâm** lại để phát triển Các Quyền Hạn & Trách Nhiệm & một Bản Tuyên Bố Sứ Mệnh của trung tâm giải trí và chỗ tạm trú mới.
- **Các cộng sự viên** và **nhân viên** tiếp tục **lập mạng lưới liên hệ** với các nghệ sĩ ở địa phương về: việc tình nguyện & tham gia.

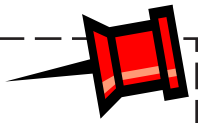
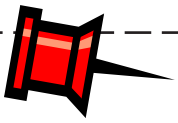
- **Các cộng sự viên, các cộng tác viên, và các đồng minh chú trọng & lập kế hoạch cho các nhóm** về nội dung của các buổi hội thảo, Nhà Hát Khi Đột, tăng cường các thông lệ tích cực về giao tế xã hội, các tài liệu truyền thông đại chúng, và việc tiếp ngoại trên đường phố.
- **Các phóng viên báo chí, các cộng sự viên, ban nhân viên và các cộng tác viên** viết các bài báo để **nâng cao sự hiểu biết** về các vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đang đương đầu, về nhu cầu cần có thêm nơi để tạm trú và các nơi giải trí cùng việc lập kế hoạch cho dự án.
- **Các cộng sự viên, và Nhân viên** cung cấp việc huấn luyện cho Ban Nhân Viên và những người tình nguyện của Trung Tâm Hỗ Trợ Khi Khủng Hoảng về những vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đang đương đầu, về việc xây đắp lòng tự trọng, và các vấn đề về mối quan hệ trong vòng các trẻ ở dưới tuổi đôi mươi.

Mùa Xuân 2005

- **Ban nhân viên và các cộng tác viên** nộp đơn xin quỹ tài trợ để gia tăng chỗ tạm trú, các cơ hội giải trí và học hỏi cho thanh thiếu niên vô gia cư. Bao gồm các công cụ, các tài liệu, và các nhu liệu cần thiết cho các buổi hội thảo Xây Đắp Kỹ Năng.
- **Các Đồng Minh và Cộng Tác Viên** tìm địa điểm để xây một Trung Tâm Tạm Trú & Giải Trí.
- **Các Cộng Tác Viên** cung cấp **thêm sự hiểu biết** qua **việc tiếp ngoại trên đường phố, Nhà Hát Khi Đột** về những cách khác để họ giữ an toàn và để đối phó với bạo lực ngoài đường phố và trong các hoàn cảnh xã hội.
- **Các Cộng Tác Viên, Đồng Minh, và Cộng Sự Viên** thực hiện **việc tiếp ngoại và công tác phái viên cá nhân** với người lớn vô gia cư để lôi cuốn họ tham gia vào các mục tiêu của dự án.
- **Các Đồng Minh, Cộng Tác Viên và nhân viên** viết các bài báo để nâng cao sự hiểu biết về cách ngăn chặn quấy nhiễu tình dục, các luật pháp liên quan tình dục, trẻ vị thành niên và việc say nghiện.
- **Các nghệ sĩ ở địa phương và các cơ quan hỗ trợ** bắt đầu việc huấn luyện nghề nghiệp.
- **Các cộng sự viên và cộng tác viên** đưa ra PSA về cách nuôi dạy con và cách trò chuyện diễn đạt.

Mùa Hè 2005

- **Các cộng sự viên, cộng tác viên và các đồng minh** **thẩm định** độ tiến triển của dự án.
- **Các cộng tác viên và nhân viên** mua sắm các thiết bị khởi đầu cho Trung Tâm Giải Trí/Nơi Tạm Trú (ví dụ như bàn ghế, trò chơi, nhu liệu, chăn mền, đồ dùng vệ sinh, các vật dụng để quyên góp thực phẩm, và đồ vật trang hoàng (ví dụ như tranh treo tường, thảm, giường, gối).
- Thuê **nhân viên và các cộng sự viên** để điều hành các nơi tạm trú và cơ sở giải trí được tăng cường.
- **Nhân viên và các cộng tác viên** bắt đầu các cơ hội Xây Đắp Kỹ Năng.
- **Các cộng tác viên viết các bài** cho các báo và các ấn phẩm định kỳ ở địa phương về các vấn đề mà phụ huynh đang gặp phải và các cách nuôi dạy con để đưa trẻ tránh xa cuộc sống lang thang ngoài đường phố.

Giai Đoạn 5: Công Cụ Thẩm Định

**Đã có thay đổi gì trong đời sống của các cá nhân, gia đình, tổ chức, hoặc của cộng đồng do kết quả của chương trình hoặc đề khởi này?
Hay nói một cách khác...“Rồi sao nữa?”**

Kimberly Francis, Dịch Vụ Nghiên Cứu Tổ Chức

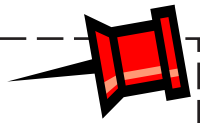
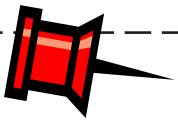
Nền Tảng Lý Thuyết

Đối với chúng ta thì sự thẩm định và các công cụ thẩm định dường như khó khăn và sử dụng sai lầm nguồn trợ giúp giới hạn. Tính chất và chính bản thân của việc thẩm định là vô hại. Qua việc chúng ta tránh né thẩm định, chúng ta cho phép những người khác xác định giới hạn và loại thẩm định nào sẽ được tiến hành. Sự lệch lạc này đã dẫn đến những kinh nghiệm và cảm xúc không tốt mà chúng ta có liên quan đến thẩm định. Việc thẩm định được làm đúng có thể là một kinh nghiệm tốt. Việc thẩm định và tự suy gẫm là điều không thể thiếu trong quá trình phát triển cộng đồng. Việc này cho phép chúng ta xác định xem chúng ta có nhận đúng những điều kiện gây bạo hành, có đặt ra các mục tiêu hợp lý và có phát triển các kế hoạch hiệu quả hay không. Khi chúng ta thẩm định thì chúng ta có thể thấy sự tiến triển của mình từ điều kiện A hiện có đến điều kiện B mà chúng ta mong muốn. Chúng ta có thể ăn mừng thành công của mình cũng như thực hiện các sửa đổi trên giữa chặng đường nếu chúng ta dường như đang đi lạc hướng. Với tư cách là các điều hợp viên phát triển cộng đồng, việc cần thiết là chúng ta nên bắt đầu chấp nhận việc thẩm định. Maya Angelou đã nói, “Khi bạn không thích một điều gì đó thì hãy thay đổi nó. Nếu bạn không thể thay đổi điều đó thì thay đổi cách bạn suy nghĩ về nó.” Trong phạm vi y tế công cộng, dịch vụ xã hội và dịch vụ nhân sự thì việc thẩm định là điều cơ bản...vì thế cơ hội duy nhất để thay đổi là thay đổi quan niệm của chúng ta về việc thẩm định.

Có nhiều công cụ lượng định. Việc quý vị chọn công cụ nào không phải là điều quan trọng mà công cụ đó phải được hòa nhập vào đề khởi của quý vị. Trước khi các cộng sự viên bắt đầu quá trình thực hiện kế hoạch này họ nên phát triển các sách lược và công cụ để thẩm định mức hiệu quả kế hoạch của họ.. Có nhiều tài liệu trợ giúp chú trọng vào việc thẩm định và nhiều hơn vào việc thẩm định kết quả cụ thể nhưng có một tài liệu trợ giúp nổi tiếng có liên kết việc phát triển cộng đồng với thẩm định kết quả là quyển sách *Đo Lường Tiến Bộ: Sách Hướng Dẫn dành cho Các Chương Trình Phòng Chống Hành Hung Tình Dục ở Cộng Đồng và Các Đề Khởi Phát Triển Cộng Đồng (Gauging Progress: A Guidebook for Community Sexual Assault Programs and Community Development Initiatives)* được viết ra do Kimberly Francis của Công Ty Dịch Vụ Nghiên Cứu Tổ Chức (The Organizational Research Services Inc.)

Phần còn lại của phần này là một bản báo cáo được Điều Hợp Viên Phát Triển Cộng Đồng soạn thảo qua các bài tập nhận ra các điều kiện gây bạo hành và các bài tập này đã diễn ra tại một cộng đồng thanh thiếu niên vô gia cư ở Olympia, WA.

Phát Triển Công Cụ Thẩm Định

Các công cụ thẩm định mà các cộng sự viên nhận biết bao gồm: các bản thăm dò, phỏng vấn, quan sát, và các nhóm trọng tâm. Ngoài ra, còn có một đề nghị là nên thu thập một tổng hợp các hồ sơ nội vụ của chương trình. Các phương pháp này sẽ giúp cho các người tham gia vào dự án có thể 'đo lường mức độ' và sự thành công của các nỗ lực phòng chống.

Các bản thăm dò sẽ cung cấp các tin tức về bất cứ thay đổi nào ở các mức độ dung thứ của cộng đồng đối với việc quá nhiều và lạm dụng tình dục, cũng như bất cứ thay đổi nào trong hoàn cảnh sống đã góp phần vào mối đe dọa bạo lực mà các thành viên cộng đồng từng trải. Các buổi phỏng vấn chi tiết sẽ cung cấp tin tức về việc gia tăng sự tham gia của cộng đồng và ai là người chịu trách nhiệm để giải quyết các vấn đề này. Còn có thêm đề nghị rằng khi một dạng thảo luận nào có ích lợi, thì các nhóm trọng tâm nên được tập hợp lại để thu thập thông tin. Các cộng sự viên tin rằng điều quan trọng là thăm dò các nhóm phụ khác nhau trong một cộng đồng to lớn hơn. Thêm vào việc thăm dò các thanh thiếu niên, họ còn đề nghị làm thăm dò và phỏng vấn những người lớn trong cộng đồng vô gia cư cũng như các chủ doanh nghiệp và các khách hàng ở khu vực trung tâm.

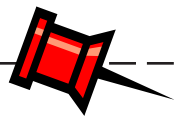
Trong tình trạng hiện nay, thanh thiếu niên bụi đời không cảm thấy được hỗ trợ và không có sự liên hệ với nhiều người hơn trong cộng đồng – ngoài các cơ hội được cung cấp bị giới hạn bởi các cơ quan hiện có và các tổ chức của những tình nguyện viên. Các cộng sự viên đề nghị việc sử dụng các bản thăm dò và việc quan sát để kiểm soát mức độ hiểu biết về những nỗ lực để gia tăng dịch vụ, an toàn, và cơ hội cho thanh thiếu niên vô gia cư. Các nỗ lực chỉ sẽ liên quan thích đáng nếu thanh thiếu niên và nhiều người hơn trong cộng đồng biết được và tham gia.

Các quan sát sẽ được sử dụng một lần nữa để thu thập các dữ liệu về mức hiệu quả của các nỗ lực phòng chống. Các quan sát bao gồm sự gia tăng các bài viết bản về các mục tiêu học hỏi từ kế hoạch phòng chống (mục tiêu ngắn hạn), thấy có thêm cơ hội xây dựng kỹ năng (mục tiêu trung hạn) hoặc thấy có thay đổi trong cách cư xử giữa các thành viên trong cộng đồng (mục tiêu dài hạn).

Các cộng sự viên đã đồng ý rằng gia tăng sự nhận biết trong vòng những người cung cấp dịch vụ và những thành viên trong cộng đồng về các vấn đề mà thanh thiếu niên vô gia cư đang đương đầu là bước đầu cần thiết cho việc xây đắp sự hợp tác chú trọng vào việc thay đổi quy mô lâu dài. Lòng tin và sự hợp tác được xây dựng trên nền tảng hiểu biết. Các sự hợp tác này là điều sống còn cho sự thành công trong việc thực hiện kế hoạch này để giảm bạo lực trong đời sống các thanh thiếu niên vô gia cư. Tiếp tục sử dụng mẫu phát triển cộng đồng của Lofquist¹ và quá trình thay đổi xã hội sẽ bảo đảm rằng thanh thiếu niên được các người cung cấp dịch vụ cùng hợp tác và được xem họ như nguồn trợ giúp trong các nỗ lực phòng chống.

Trong việc lượng định sự cộng tác giữa các cơ quan, điều có lợi là nên thu thập các hồ sơ nội vụ và giữa các cơ quan với nhau của chương trình để cho thấy việc phòng chống bạo lực, (đặc biệt là sự phòng chống bạo hành tình dục ở thanh thiếu niên bụi đời) được bàn thảo ở mức độ thường xuyên như thế nào.² Các thảo luận giữa các cơ quan thách thức các giả định và các lề thói có thể cần có để củng cố những liên hệ hỗ trợ giữa các cơ quan. Mỗi cơ quan có liên hệ với các biện pháp cộng tác phòng chống sẽ có thể xin được thêm tài trợ vì những nhà tài trợ ủng hộ các nỗ lực phòng chống nào được cộng tác, điều phối, và chia sẻ.³

Vì sự giảm hụt tức thời trong số người dự, một công cụ thẩm định hoàn tất không thể hình thành được trong thời hạn được giao. Dưới sức nóng của mùa hè, mối quan tâm của cộng sự viên trở nên yếu đi và khó tập trung. Vì vậy, còn cần phải có nhiều sửa đổi để hoàn tất một công cụ thẩm định về mọi khía cạnh của Kế Hoạch Cộng Đồng.

(Chú Thích)

1 William Loftquist, Kỹ Thuật Phát Triển: Một Cơ Cấu Để Thay Đổi Nền Văn Hóa Ở Công Đồng. Tuscan, AZ: Ấn Phẩm về Phát Triển.

2 Kimberly Francis, M.A., Đo Lường Tiến Bộ: Sách Hướng Dẫn dành cho Các Chương Trình Phòng Chống Hành Hung Tình Dục ở Công Đồng và Các Đề Khởi Phát Triển Công Đồng (Seattle, WA: Công Ty Dịch Vụ Nghiên Cứu Tổ Chức) 2001.

3 Gayle M. Stringer, M.A., Kể Chuyện Của Chúng Tôi: Học Hỏi Từ Kinh Nghiệm Của Chúng Tôi, (Liên Minh Các Chương Trình Chống Hành Hung Tình Dục ở Washington, Olympia, WA) 2001

Lời Cám Ơn

Nhiều người đã cung cấp các nhận xét hữu ích về khái niệm và sự phát triển của quyển *Làm Việc Với Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư: Một Kế Hoạch Làm Giảm Bạo Hành Tình Dục trong Cộng Đồng Vô Gia Cư ở Olympia, WA*. Trước tiên và cũng là điều quan trọng nhất, tôi cảm ơn Liên Minh Các Chương Trình Chống Hành Hung Tình Dục đã cho tôi cơ hội cung cấp sự cố vấn cho Các Dịch Vụ Phòng Chống của Dự Án Điều Hợp Phát Triển Cộng Đồng và để tôi có thể góp phần vào số lượng tài liệu hiện đang gia tăng về những đề tài phát triển cộng đồng, phòng chống bạo lực tình dục, và xây dựng sự hợp tác với các cộng đồng bị đưa ra bên lề xã hội, như là thanh thiếu niên vô gia cư.

Noele, Michael, Chef, Waco, Angie, Zack, Georgina, Jacklynn, Alisa, Tim, Amanda, Kandace, Johanna, Corey, Twila, Jake, Misty, Desiree, Ryan, Veronica, Ian, Joh, Sara, và vô số những thanh thiếu niên bụi đời vô danh ở Olympia, Lacey, và Tumwater, WA đã đến để làm những nguồn trợ giúp quý báu và những người cộng tác trong suốt quá trình này. Kinh nghiệm và sự hiểu biết của họ về các hoàn cảnh mà thanh thiếu niên đang gặp phải ngoài đường phố, và sự cởi mở để san sẻ những kinh nghiệm ấy đã làm cho quá trình này trở nên đầy thách thức, làm sáng tỏ, hào hứng, và đầy hy vọng.

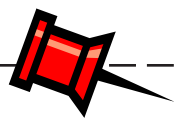
Các Nhà Giáo Dục và các Người Trợ Giúp Phòng Chống Bạo Hành Trong Gia Đình & Hành Hung Tình Dục: Chandra Lindeman và Mary Craven của Trường Evergreen State College. Họ đã đọc và cung cấp những phê bình sâu sắc, sự cố vấn hỗ trợ quý báu và các biên soạn sửa đổi qua nhiều bản thảo của tài liệu này.

Giles Arendt và Các Cán Sự của Dịch Vụ Thanh Thiếu Niên Cộng Đồng, David Fawver (Dave Tóc Dài) và các Cán Sự Tình Nguyện Tiếp Ngoại của Dự Án Tiếp Ngoại cho Người Vô Gia Cư và Thanh Thiếu Niên Emma Goldman, các chủ nhân của Oliver's Castle Arcade, Phil ở Street Reach, Phil Owen của Liên Minh Cho Quyền Lực của Người Có Lợi Tức Thấp, Meta Hogan ở Trung Tâm Trợ Giúp Bread and Roses, và Salena Kilmoyer ở Địa Điểm Tạm Trú của Bread & Roses cho sự ủng hộ và khuyến khích của họ trong thời gian đầu lập kế hoạch, lập mạng lưới liên hệ và các giai đoạn tiếp ngoại của công trình này. Stephanie Johnson cho việc cung cấp lời khuyên quý báu và chỉ cho tôi đi đúng đường để được liên hệ với thanh thiếu niên bụi đời.

Meghan Milinski, Điều Phối Viên Dịch Vụ Phòng Chống ở WCSAP về sự chú ý đến từng chi tiết không biết mệt mỏi của cô và về việc thiết kế và hình thức của các bản báo cáo hoàn chỉnh. Lydia Guy, Giám Đốc Dịch Vụ Phòng Chống ở WCSAP, về việc cung cấp sự trợ giúp kỹ thuật trong suốt quá trình này.

Tôi xin cảm ơn từng người trong quý vị vì sự giúp đỡ và ủng hộ của quý vị, không có những điều đó thì công trình này không thể thành. Tôi cảm ơn quý vị vì sự tận tụy trong việc quý vị làm và vì quý vị đã làm cho cộng đồng của chúng ta trở nên một nơi tốt đẹp hơn để sinh sống.

Rosalinda Noriega
Tháng Mười Một 2004

Phụ Lục

TRANG CUNG CẤP DỮ KIỆN
– VỀ THANH THIẾU NIÊN VÔ GIA CƯ Ở HẠT THURSTON –

- **72%** thanh thiếu niên vô gia cư được thăm dò đã cho biết từng bị lạm dụng hành hạ trong gia đình.
- **42.4%** nhìn nhận “vấn đề ở gia đình/bạo hành” là điều đã đưa họ đến bụi đời/vô gia cư. Một tỷ lệ **4.5% nữa** nhìn nhận “lạm dụng tình dục” là nguyên nhân chính.
- Khi được hỏi cho biết tuổi mà họ đã đi bụi đời:
 - 20%** cho biết từ giữa khoảng tuổi 11 đến 14,
 - 34%** cho biết là 15-16 tuổi,
 - 23%** cho biết là 17-18 tuổi.
- **66.6%** thanh thiếu niên vô gia cư được thăm dò đã cho thấy là từng bị lạm dụng tình dục do chính người thân trong gia đình, người tình, bạn, người quen, người có quyền lực, hoặc một người lạ.
- Khi được hỏi để cho biết ở đâu mà họ đã bị lạm dụng tình dục hoặc bị quấy nhiễu;
 - 27.7%** cho biết Khu Trung Tâm Olympia/Đường Phố,
 - 33.3%** cho biết “Ở nhà của tôi,”
 - 22.2%** cho biết “Ở nhà người khác,”
 - 5.5%** cho biết “Ở trường.”
- **61%** nói rằng việc bị lạm dụng tình dục ở quá khứ vẫn tiếp tục ảnh hưởng họ.
- **64%** cho biết đã dùng ma túy hoặc rượu để che đậy sự đau buồn của việc bị lạm dụng tình dục.
- **64%** nói họ đã được đưa tiền, ma túy, rượu, và/hoặc chỗ ở để trao đổi bằng tình dục.
- Khi được hỏi về tình trạng chỗ ngủ nói chung của họ:
 - 42.4%** thanh thiếu niên vô gia cư cho biết “Ở với bạn.”
 - 36.3%** cho biết “Trong lều,”
 - 27.2%** “Ngoài đường”
 - 18.1 %** “Trong xe hoặc xe ‘truck’”
 - Một tổng số kết hợp là **22.7%** cho biết: “dưới bến tàu”, “dưới gầm cầu”, hoặc có “quan hệ tình dục để được chỗ ở.”

Các thống kê được cung cấp qua: Dự Án Thí Điểm về Phòng Chống Bạo Hành Tình Dục cho Thanh Thiếu Niên Vô Gia Cư của Hạt Thurston (2004).

